

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Butlletí informatiu de les
barriades de C'an Pastilla, Me-
ravelles, Es Pujarí, Ses Ca-
denes, S'Arenal, Son Verí,
Cala Blava, Badia Gran i les
altres urbanitzacions.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer.
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Teléfono 265005 S'Arenal.

BULLETI INFORMATIU N. 10 / GENER 1.982

Preu 50 Ptas.

S'Arenal de Mallorca

BULLETI INFORMATIU N. 0

GENER 1981

Editorial

A S'Arenal de Mallorca, una de les ciutats amb més habitants de la nostra illa, feia falta una revista periòdica on poguessim donar les notícies de cada dia, les notícies que per produir-se al poble ens afecten de ben a prop. Una revista per poder expressar-hi les nostres inquietuds. Una revista que ens serveixi de vehicle per comunicar-nos entre els s'arenalers. Mitjançant aquesta revista, impulsarem l'independència municipal del nostre poble; els s'arenalers podrem saber cada mes quines activitats quines gestions s'han fetes per aconseguir l'autogovern i la unificació del nostre poble avui trossat.

La naixent autonomia d'aquestes illes, els avantatges de tipus econòmic, social, de dignitat simplement el fet de governar-nos per nosaltres mateixos i no haver d'estar en tot subordinats a les decisions de gent forastera, és molt important. Procurarem tocar aquest tema molt sovint. La defensa de la nostra llengua, de la bella i mil·lenària llengua catalana, llengua parlada pels nostres reis, cultivada pels nostres literats llengua culta entre les més cultes de la Terra altre temps orgullosa perquè els qui la parlaven vencien a les batalles, avui menyspreada, vençuda per la força de les armes, la defensa d'aquesta llengua serà una constant de la nostra revista i ella serà la de cada una de les seves planes.

Pels Reis de l'any 1981 va sortir el no. 0 d'aquesta revista. Ara te un anyet. Al principi, com totes les coses que neixen, fou débil. Ara comença a caminar i a tenir força. Molts de subscriptors, molts d'anunciant i molts de col. laboradors. Tots estam d'enhorabona en aquest primer aniversari. Molts d'anys!

Alegrau-vos

El vint-i cinc de desembre,
—oh nit Santa de Nadal!—
Mos neix el fill de Maria,
tremolant dins un portal.

La nit quasi congelada,
tot enredat de fred,
a prop Josep i Maria,
allà està el Bonjesuset.

Els pastors de la contrada,
li porten el seu present,
en la pluja freda i vent,
i la pallissa roada.

Per comellars i turons,
caminan tot generosos,
canten les seves cançons,
perquè esclaten de joiosos.

Repiquen els ferreguins,
la ximbomba i el tambor,
crident diuen: "Alegrau-vos",
que ha nascut el Salvador.

Molts d'anys.

BARBARA SASTRE

La illa per una comunitat més justa, on tots tinguem cabuda, on tots puguem viure amb un mínim de seguretat i benestar s'ha de reflectir en els articles. És necessària la integració de tots a aquesta comunitat: gent nascuda a S'Arenal, mesclada amb gent vinguda de tot arreu de Mallorca i d'altres illes, dels altres Països Catalans, del País Basc, de Galícia i de les contrades de parla castellana, de França, de Bèlgica i Holanda, d'Alemanya i Anglaterra. Tots ens hem d'integrar dins aquest S'Arenal sota la mateixa senyera i parlant la mateixa llengua. Des de la nostra revista fomentarem aquesta integració. Aquesta revista ha d'esser de tots els s'arenalers. Tots els habitants d'aquest poble, els qui hi facin feina, els qui hi passin temporades, si defensen l'independència municipal de la nostra zona i aïhora la identitat mallorquina i catalana d'aquesta terra, tindran cabuda a les seves planes. Començam amb mitjans casolans no tenim doblers ni coneixements per fer-ho millor, però si la gent ajuda amb les seves subscripcions, els empresaris amb els seus anuncis i, els il·lustrats amb les seves col·laboracions, ben prest, aquesta revista no haurà de tenir enveja a cap altre de Mallorca.

Els sis primers guanyadors dels torneix de tenis de l'Hotel Platja Golf. Informació a les planes interiors.

La Placa dels Nins

Per aquestes festes nadalenques és un esclat de llum, cents i cents de llumets de Nadal hi cremem cada vespre i ens recorden que Déu està entre nosaltres.

Es que la Plaça dels Nins és una plaça ben simpàtica. Na Caterina de la botiga des cantó ha omplert tot el seu redol d'alzina, heura i arbocera de davers Randa. Ha quedat ben garrida la seva botiga.

Al costat, al bar La Espiga que venen el Bono Bus s'hi està bé. La madona Jove és ben simpàtica. En Juli Sousa i la seva dona regenten el Bar de més amunt, el Sierra Nevada. Llàstima que ja no s'anomeni Es Glopel, un nom tan nostre. Els seus clients no estan massa integrats a Mallorca, però tot és qüestió de temps.

Na Margarida i Na Tolita de la Paloma també son ben simpàtiques. Us vendran tot allò que necessiteu de mercaderia a bon preu i amb un somriure.

Al costat hi ha la carniceria que a vegades fa mala cara. Lo cert és que és més bona que el pa i quan està contenta us donarà tot el que tengui.

Just afegit, hi ha les Ordines que venen pomes i plàtans i totes les coses bones per menjar, que són moltes.

A l'altra cantó, En Damià des Forn hi ha obert sucursal. La casa ha estat restaurada amb molt bon gust. Una casa mallorquina que dona caràcter i categoria a la plaça. Una pastisseria que feia molta de falta

a la plaça on ara podem entrar per a comprar llepolies.

Un poc més avall tenim l'Escola de Conductors. El personal és simpàtic i el local està sempre ple d'alumnes que aprenen. A l'altre costat i fent cantonada amb el carrer Berlín, hi ha una botiga ben original. Jo l'anomenaria ARTESANIA MALLORQUINA; s'hi poden comprar coses, plats i escudelles, ciurells... totes aquestes coses que es fan de fang, que es fan amb les mans, que són ben nostres. Anau-hi si voleu veure o comprar artesanía mallorquina. La madona és ben simpàtica.

Just aferrat hi ha la botiga d'En Vicens. Hi podeu comprar un lloro, una cotorra, un canari i molts altres animals de ploma i de pèl. També ven menjar pels animals i té menascals dos dies a la setmana

per a curar els que no estan bons.

Una Plaça ben simpàtica, La dels Nins. Abans es deia de La Paloma per

la mercaderia de Na Tolita i Na Margarida. Ningú li va dir mai del Generalíssim, encara que dugués aquest nom quasi quaranta anys.

ALBORADA

RESTAURANTE GALLEGO

EL ARENAL
PALMA DE MALLORCA

Carretera Militar, 269
Teléfono 26 07 25

FORN CA'N DAMIA

Especialitat en:

Ensaïmades

Coques cafeteria

Coques de nocs

Pastisseria en general

Carrer Rafel Ramis Tugores, 5 i 7.

Teléfono 266398.

S'Arenal de Mallorca.

Preguntes a "S'Arenal de Mallorca"

Quan s'adonaran els ajuntaments, tant de Ciutat com de Llucmajor, que els periòdics locals estan al seu servei, tant per publicar-hi articles d'opinió com per posar-hi anuncis?

Quan tendrem ràdio en català a qualsevol hora del dia i de la nit?

Quan tendrem, televisió en català tot l'horabaixa i tot el vespre?

Quan s'adonà la gent de S'Arenal que te una revista a la seva disposició per escriure i expressar les seves opinions?

Quan tendrem aigua i clavagueres a Ses Cadenes?

Quan es pronunciarà el Club Nautic a favor de la independència municipal de S'Arenal?

Quan s'esfaltarà el tros de carrer de devora l'escola?

Quan s'arreglarà la Plaça del Consultori?

Quan ens dirà el senyor rector la missa en català a Ses Cadenes?

Quan s'adonà la gent que la llengua parlada a València, Catalunya, El Rosselló, Andorra i Mallorca és la mateixa llengua?

Quan tendrem Ajuntament a S'Arenal de Mallorca?

Quan acabaran els col·litzadors de Madrid de pensar en darsenes, pantanons i plataformes dins la nostra badia?

Quan s'adonaran els immigrants de les avantatges que suposaran per a ells, —i per nosaltres— la integració lingüística i cultural a aquesta Mallorca que els ha acollits?

Quan tendrem mancomunitat de transports a l'àrea Metropolitana de Ciutat?

Quan es començaran les obres de l'Autovia de S'Arenal?

Quan començarà la gent a mourer-se per demanar el Pla Parcial i l'Urbanització de Bellavista i Son Grana-da?

Quan s'adonà la gent que una de les millors maneres que temin ara els s'arenalers de solucionar els nostres problemes és estar dins les Associacions de Veïnats?

Quan s'adonaran els empresaris s'arenalers de la conveniència que hi hagi a la nostra zona una platja reservada per nudistes?

Quan començaran els comerciants de S'Arenal a posar el rètol dels seus establiments en català, a més de les quatre o cinc llengües estrangeres acostumades?

Quan ens donaran els nostros polítics l'Estatut d'Autonomia?

Quan hi haurà escoles a bastament per a tots els nins i nines a S'Arenal?

Quan s'obrirà el carrer Pare Rafel Serra-Zama?

L'any que ve si Deu Volem!

UNA QUEIXA CONTRA SALMA

Sr. Director:

Dia 21 de desembre, damunt les 11 del matí plo- via molt davers Ciutat. La meua dona, embarassada va pretenir pujar a l'auto- bús de SALMA a la Pla- ça d'Espanya. Com que no duia menuts, volia pa- gar amb un peper de mil pessetes. El conductor de males maneres no la va deixar pujar, va haver d'agafar l'autobus de FEVE a l'Estació de la mateixa Plaça d'Espanya. Van agafar un bon pop la meua dona i la nina.

La nina ha estat tres dies al llit, refredada de l'aigua i el fred que per culpa d'aquest conductor va passar.

PERE MARTI I MAS

COMUNICAT OBJECTORS DE CONCIENCIA DE MALLORCA

El grup d'objectors de consciència de Mallorca desitja expressar la seva opinió respecte a la publi- cació de l'album "Fuerzas Armadas" de la "Editorial Maga S.L." i més concreta- ment a l'explicació-justifi- cació del perquè d'aquesta col·lecció.

Ja a la primera frase po- dem llegir: "Si quieres la paz prepárate para la gue- rra"; pensam que frases com aquestes no haurien d'estar permeses escriu- r-les a qualsevol publicació, i molt manco a les que van dirigides als al·lots. Això és intolerable, per molt proverbiosa que sigui la frase, tenint en compte

que hi ha un altre prover- bi que diu "Els infants no domés obeixen, també imiten".

La nostra societat ens duen directament a la vio- lència en quasi tots els mit- jans de comunicació, dels "tebeos" fins a llibres consi- derats com importants o interessants, passant per la ràdio o la televisió però mai s'ha llegit una frase tan greu; hauriem de sebre que la solució està dins l'educació dels al·lots i dels grans; educació de cap a la pau, no per la guerra.

Una altra frase diu: "Los países que más in- fluencia han ejercido en el mundo son los que han po- dido contar con un ejérci- to poderoso". Aquí volem fer constar que això, el poder, i la força, no vol dir en cap moment: igual- dat, llibertat, i veritat; lo important no és "influen- ciar en el mundo", sinó que les persones de qual- sevol país pugin viure lliu- rement en pau sense que un altre vengui a fer-nos els comptes. Per tant, de- sitjariem que pares i educa- dors entenguessin que la força no es la veritat i en- carrilassin l'educació dels seus fills i alumnes en vers a la pau.

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament . . . 227744
Tota casta de desperfec- tes a la via pública (en- tre les 13,30 i 15,00) . .
..... 227643-227644
Bombers . . . 281250-
..... 290017
Residència de l'assegu- rança social . . 289100
Creu roja de Ca'n Pasti- lla 264040.
Policia Nacional . . 091
Policia Municipal . . 092
Policia Municipal de S'Arenal . . . 267654
Agrupació d'hotellers . .
267654
La Porciúncula 260002

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament . . 660050
Oficina de S'Arenal . .
..... 264071
Bombers . . . 660756
Policia Municipal . . .
..... 661767
Guardia Civil . 264121
Radio Taxi . . . 263080
Parròquia . . . 263265
Club Tots Junts
..... 265538
Associació de Veïnats . .
..... 265005

CARTES

Com a darrer punt, voldriem aclarir que tam- poc és un "homenatge a las Fuerzas Armadas", sinó una apologia de la cruel- tat, la barbàrie i la violen- cia; amb una paraula, una exaltació de la guerra, com molt bé mostren les ilus- tracions interiors.

Per tot això, i per molt utopic que ara, dins aquesta societat nostra pugui parèixer, no ens cansarem de cridar amb totes les nostres forces: Si vols la pau prepara't per la pau.

ELS BRANDOLATS DEL TORRENT DELS JUEUS

Va esser una bona millora, quedà molt bé i

ens costà molts de doblers aquell brandolat; no sé qui el va fer, si s'Ajuntament de Ciutat i Llucmajor, si el Servei d'Obres Hidràuli- ques o Obres Públiques, més o manco és igual; se pagà, com tot, amb els nostres doblers, i fa llàsti- ma —quina vergonya!— veure'l tot rovellat amb qualche barra ja feta nor- ris pel rovell, per no haver tengut esment de repintar- lo d'hora. A qui pertoquei, li recordam que prengui les mesures necessàries a fi d'arreglar-ho, per interès del poble i per estètica, tant per nosaltres, com pels qui ens visiten. Es necessa- ri.

UN S'ARENALER

Els dilluns a les 9,30 En Tomeu Sbert informa des de S'Arenal.

Els dilluns —quan el primera regional preferent ha jugat a casa— a les 15,30 i per F.M. En Mateu Joan dona la crònica esportiva.

Els dimarts a les 13,30 a la veu dels pobles, En Ma- teu Joan informa des de S'Arenal.

Els dissabtes a les 15'30 per F.M. REALITAT I FANTASIA a càrrec d'En Miquel Ambrós de S'Are- nal.

RADIO POPULAR ES COSA NOSTRA

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____

Adreça _____

Població _____ Tel. _____

M'interessa una subscripció:

☐ Anual 600 ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc _____ Suc. _____

Compte n.º _____ Titular _____

☐ Enviaré l'import Taló n.º _____

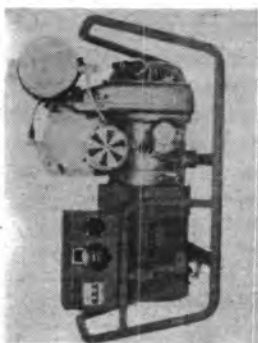
Gir Postal _____

Signatura, _____

Per la vostra comoditat (i la nostra)
domiciliav els pagaments al banc.

FERRETERIA DEL BRICOLATGE

Ferreteria en general

LLOGUER DE:

Compressors Hormigoneres
Grups electrogens

C/. Militar,
cantonada
C/. Mila

Editorial Sant Antoni de Viana, es a 17 de gener

L'Associació de Veïnats de S'Arenal ha preparat les festes de Sant Antoni com a festa major de S'Arenal.

La revetla ha d'esser sonada. Balls mallorquins, ximbombades i cançons de Sant Antoni, vi, sobrasada i llom torrat. El fogaró a la Plaça dels Consultori serà el millor. De totes maneres, sabem que si hi haurà molts de foguerons, sobretot a la part de Ses Cadenes. Ens agradaria que hi hagues foguerons a dotzenes aquest vespre a S'Arenal.

Els veïnats de la Plaça del Consultori estan convidats a dur al fogaró els mobles vells i tot el que faci nosa dins la casa. És el dia de fer net de tot el que no serveixqui.

L'endemà, Beneïdes. A la parroquia missa solemne, a continuació, es beneirà el bestiar i seguidament prosseguirà fins a la Plaça del Consultori on hi haurà les

exhibicions dels cavallistes.

El batle de Ciutat i el Batle de Llucmajor assistiran a tots aquests actes acompanyats cada un de la seva Banda de Música.

Una vegada acabades les competicions, dinada de companyonia de la Associació de Veïnats presidida pels dos batles. Hi seran convidats el presidents de les diferents entitats areneres, i com és natural tots els socis de la Associació de Veïnats.

S'espera que aquesta festa de Sant Antoni sia un èxit total que passi a la història del nostre poble. Mai s'ha vist que els dos batles de S'Arenal compartixin la taula amb els areneres. Repetim, doncs, que la diada de Sant Antoni d'enguany passarà a l'història de S'Arenal.

EL PLA PARCIAL BELLVEURE

Fou aprovat el passat 23. Ara durant un més es

poden fer les alegacions que trobem pertinents. Al bar Amengual de Ses Cadenes hi ha exposat un planol, al igual que al departament d'urbanisme de l'Ajuntament de Ciutat.

Aquest Pla Parcial es ben important per S'Arenal. Permetrà la construcció de xalets amb capacitat per a 4.200 persones, camps d'esports, zones verdes...

Ara, caldrà dur a terme aquesta urbanització, costarà molt però, ¿què és que no costa molt avui dia? Una vegada acabada, viurem a un dels llocs millors de Mallorca.

Mentre no facem aquesta urbanització, no hi haurà llicència d'obres, a més, els celadors i municipals, vigilaran constantment la zona i denunciaran a tots els qui facin obres. Amb l'aprovació del Pla, s'haurà acabat l'anarquia urbanística a la nostra zona.

50 areneres responen

Continuam aquest mes amb aquesta secció. Les preguntes són: A favor o en contra de la creació del nostre municipi? Per què? Com és natural, hi ha gent que no vol opinar. Els altres, però, tots els qui vulguin opinar sortiran a aquesta plana. Avui en sortiran 50. En tenim 50 més preparats per a la pròxima revista.

JOAN LLOMPART I CRESPI

Sí. No tenim jutjat ni res del que altres pobles tenen.

JOAN MORAGUES I FONT.

Sí. Ho tendrem més aprop.

ANTONIO COSTA I GARCIA.

Sí. Serà beneficiós per tots.

JOSE ESCALERA I LARA. Recepcionista

Sí. M'evitarà haver d'anar a Ciutat per a qualsevol tramitació. Per la mateixa raó que tots els pobles en tenen.

EDUARD ZAMORA MARIN. Representant.

Sí. Els diners que pagam se reinvertiran aquí.

RAFAEL SANCHEZ I RUIZ.

Sí. Podrem organitzar l'esport a S'Arenal.

JOAN SERRA I TORRES.

Sí. S'Arenal no és un llogaret.

JOAN SERRA I MIR.

Sí. Estarem més be.

GALAN HERNANDEZ I LOPEZ.

Sí. Per solucionar moltes de coses no haurem d'anar a Ciutat.

AINA MATEU I SERRA. Perruquera.

Sí. Per a qualsevol gestió a l'Ajuntament has d'anar a fora.

JULI SOUSA I GARCIA.

Sí. Volem tenir Ajuntament, jutjat. És important poder decidir.

LLUIS LOPEZ I DIAZ.

Sí. Així tot quedarà a casa.

DOMINGO MANUEL LOPEZ.

Sí. És lògic que un poble com S'Arenal el tenguí.

JOSE ANTONI VILLALBA I LAINEZ.

Sí. Els impostos de S'Arenal se'n van a fora.

ANTONIA PUIGSERVER I SUREDA. Propietària d'una perruqueria.

Sí. Sí. No som llucmajorers ni ciuta-

dans. A la part de Ciutat pagam tres vegades més que a la banda de Llucmajor.

FEDERICO GALINDO RINCON, propietari d'un taller de reparacions d'automòbils.

Sí. Per raons socials. Tenim el problema dels taxis com a exemple. Hi ha raons urbanístiques. La societat actual vol estar aprop dels seus líders. Noltros no coneixem el batle de Ciutat ni el de Llucmajor.

JOSE BARBELO I GALA

Sí. El poble és gran. Molesta haver d'anar a Llucmajor.

JOAN PRATS I BOSCH. Propietari Bar.

Sí. Mig poble d'un, mig de l'altre crea tota casta de conflictes.

ENRIQUE FERNANDEZ I RODRIGUEZ Cap de cuina.

Sí. Som de S'Arenal i hem de perdre molt de temps a l'hora de fer gestions. Hem de perdre un dia de feina per arreglar un paper. Un Ajuntament és tan important com una farmàcia.

SEBASTIA FONT I SANSO. Comerciant.

Sí. Tendrem moltes avantatges, començant per més atencions a les coses petites. Podrem resoldre els nostres problemes més aviat.

JOAN PERELLO I PALMER. President de l'Associació de Veïnats.

Sí. Podrem tenir moltes coses dins el nostre poble que ara no tenim: Institut de segona ensenyança, camps esportius, biblioteques, cements, etc. Quan tendrem un Ajuntament podrem fer totes aquestes coses. Ara ens hem de servir dels altres.

LLUIS REVUELTA I MARTINEZ. Propietari Bar.

Sí. Som una comunitat lo suficient gran per no haver de dependre d'un altre poble que és més petit que el nostre.

CLAUDIE DESAAME. Propietària Bar.

Sí. L'Ajuntament de Llucmajor no s'ocupa suficient de nosaltres. S'Arenal és una comunitat diferenciada tant de Llucmajor com de Ciutat.

MARGALIDA SALVAVIDAL. Hoteler.

Sí. Trob que els doblers que pagam s'han d'invertir dins el nostre poble.

JOAN TAVERNER I SALVA. Hoteler.

M'abstenc.

PERE CANALS I MORRO. Hoteler.

Sí. S'Arenal està dividit en dos municipis i només és un poble. Necessitam acor-

tar els centres de decisió al poble.

JESUS GONZALEZ I NUÑEZ. Restaurant Madrid.

Sí. S'Arenal és un poble que se mereix molts més serveis, tant pels qui vivim aquí com pels turistes que ens visiten.

JOAN TENA I JURADO. Barman.

Sí. La capacitat de decisió ha d'esser nostra. Arreglarem el nostre poble a la nostra manera.

ARACELI FERNANDEZ CARACUEL. Mestressa de casa.

Sí. Tots els doblers que es racaudan a S'Arenal van a Llucmajor i allà els reparteixen a la seva manera. Per arreglar un paper a l'Ajuntament o al Jutjat hem de perdre molt de temps.

ANTONIO COSANO "CAFELITO" Cantador de flamenc.

Sí. És convenient que cadascú comandi a ca seva, i Déu a la de tots.

GUILLEM PEÑA VERACRUZ. Serveis tècnics.

Sí. Fa falta una unió entre tots els areneres. Tots units.

FRANCISCO DOMINGUEZ CARRERA. Electricista.

Sí. Amb la independència, els alts i baixos de l'economia seran problema nostre. No volem que la nostra economia sia manipulada pels altres.

JOSE ASTORGA SEGOVIA. Picapedrer.

Sí. Serà una millora pel nostre poble.

ANTONIO IZQUIERDO RUBIO. Taxista.

Sí. Això pareix la murada de Berlín. Tenim problemes de tota casta. Basta veure el problema dels taxis.

JOSE COLL I CASTELL. President Club Petanca Son Verí.

Sí per moltes raons. Per arreglar un paper he d'anar a fora. El jovent està abandonat. Volem comandar dins ca nostra.

MARGARIDA RIERA I ALOMAR. Merceria La Paloma.

Sí. El nostre poble ha d'estar unit perquè és un sol poble. El torrent dels jueus ens separa com si fos el mur de Berlín.

MARIA CANTALLOPS I GARAU. Mestressa de casa.

Sí. S'Arenal és prou gran per esser

independent. Volem un ajuntament com els altres pobles. Amb lo gran que és S'Arenal no tenim un institut de segona ensenyança.

TOLITA RIERA I ALOMAR. Merceria La Paloma.

Sí. El que pagam aquí ha de quedar aquí en benefici del nostre poble.

JOSEPH QUINTANA I CASTELL.

Sí. No haurem de córrer tant per fer gestions. Que cadascú comandi dis ca seva és ben desitjable.

DAMIA COLL I PONS. Arts gràfiques.

Sí. Hi estic ben a favor malgrat esser llucmajorer i malgrat sentirme llucmajorer. S'Arenal ha mester un ajuntament.

RAFAEL MORALES I CASTELLS. Botiguer.

Sí. Tendrem un cap que en dirigirà i no haurem de dependre dels altres.

ANTONI SALES I ROTGER. Jugador del S'Arenal.

Sí. Els pobles no han d'estar colonitzats. Cadascú ha de comandar dins ca seva.

GABRIEL ALEMANY I CARRIO. Jugador del S'Arenal.

Sí. S'Arenal està xapat. El volem unit.

GABRIEL AMENGUAL I MARTORELL. Llentner.

Sí. S'Arenal és gran. S'ha d'haver acabat això de S'Arenal de Llucmajor i S'Arenal de Ciutat.

JOAN TOUS I FERRER. Propietari Bar.

Sí. No estic conforme d'haver d'anar a Ciutat per pagar els impostos i fer gestions a l'Ajuntament.

DAMIA LOPEZ Y MORCILLO. Forner pastisser.

Sí. Un Ajuntament propi farà que puguem accelerar els tràmits i gestions de caràcter local. A través del nostre municipi tendrem més facilitats per solventar els nostres problemes.

CARME GONZALEZ I REGE. Mestressa de casa.

Sí. Duc molts d'anys a S'Arenal i vull que m'enterrin aquí, no vull que me duguin a Llucmajor. Un ajuntament ens farà un cementiri.

MARIA LUZ GARCES. Carnissera a la Plaça Major.

Sí. Estic a favor mentre no ens posin més impostos.

A LA VORA DE...

Per la pau i la llibertat

A vui, que és dia de parlar de pau i llibertat —«fer» pau i llibertat, en canvi, ha de ser feina de cada dia—, vull recordar un fet ocorregut fa exactament cent cinquanta anys: el 1831, el setze de setembre, a la Cambra francesa de diputats.

Vuit dies abans, el general rus Pashkevitch havia entrat a Varsòvia amb una violència sagnant i havia imposat la quietud a la capital mitjançant el terror més terrible i sistemàtic. A la Cambra francesa, un altre general, Sebastiani, que aleshores era ministre d'Afers Estrangers, manifestà el següent: «Les cartes que rebo de Polònia m'anuncien que la tranquil·litat és total a Varsòvia».

D'aleshores ençà, l'expressió «pau varsòvia» s'ha fet servir per a significar la «tranquil·litat» que s'obté amb l'exercici del terror. Hem d'aprendre a no confondre la pau amb la tranquil·litat. En el nostre temps, se'ns vol enganyar amb la mitificació d'una tranquil·litat aparent quan es fa cada vegada més forta i més agressiva la predisposició bel·licista. Totes les grans potències mundials, sense excepció, han programat la guerra, i la seva aplicació pràctica només depèn de la decisió d'uns personatges que poden caure en el trastorn mental de premer un botó, o d'un error d'informació tècnica, o d'un atzar. És impensable que un referèndum popular pogués, avui dia, aprovar el desencadenament d'una guerra.

La pau no és la tranquil·litat, ben al contrari. Ens diuen: estigueu tranquils, que si tots plegats ens armem no passarà res. Mentida podrida... Més ben dit: mentida que vol podrir el que queda de sa i de lúcid en l'instint pacífic del poble, que sap que no es pot jugar

impunement amb el foc. No podem ser uns «tranquils», si volem realment la pau. Hem de ser impacients, i enèrgics, i mantenir el nostre refús a deixar-nos convèncer pels negocients de la por, que així limiten la nostra llibertat. Són dues coses que van juntes i per això cal exigir-les conjuntament. Perquè sense pau autèntica no hi ha llibertat —mentre ens obliguen a «subvencionar» el programa d'armaments els ciutadans no podem triar d'altres opcions de millorament social, econòmic, cultural, etc.— i sense llibertat tampoc no hi pot haver pau. Només l'anorredora «tranquil·litat varsòvia».

Permeteu-me algunes cites. Bernard Shaw va escriure que la llibertat significa responsabilitat i que per això la majoria dels homes li tenen tanta por. És més còmode quedar-se irresponsablement tranquil i condicionat per allò que els altres disposen. Però la llibertat no és un simple privilegi que ens atorguen; la llibertat és un hàbit que cal adquirir (Lloyd George). I això a vegades costa esgarrinxades, incomprendiments i fins i tot insults. Com la recerca de la veritable pau.

Acceptar el principi de la «pau armada» —tan aberrant com el de «guerra desarmada»— és contribuir a la desviació patològica de la humanitat. I que no se'ns digui que davant «l'amenaça soviètica» defensar el desarmament és una ingenuïtat; que no es digui als soviètics el mateix davant «l'amenaça del capitalisme imperialista». O és que ja estem tan fets malbé que es considera una «ingenuïtat» allò que és una exigència moral?

(DE L'AVUI)

Josep M. Espinàs

Polònia, Polònia

Polònia, Polònia... Quina lluita més dramàtica per la supervivència al llarg dels segles! Àustria, Rússia i Prússia han estat els tradicionals «mossegadors» del territori polonès, repartint una colla de vegades segons les conveniències —i les agressions— històriques.

Més modernament, Polònia ha patit dues terribles experiències: la nazi i la soviètica. Els alemanys van imposar als polonesos una guerra anorredora i cruel, patològicament destructiva de ciutats, monuments i persones. Se'n salvà el nucli històric de Cracòvia perquè, tot i que estava minant, la ràpida arribada dels soviètics obligà els alemanys a fugir abans de poder encendre la metxa. A la Polònia sud-occidental jo he vist, no fa gaires anys, el disgust difícilment dissimulat d'uns joves polonesos davant el «retorn» dels alemanys... ara com a turistes. I per acabar-ho d'adobar, amb divises fortes per a alegrar-se amb la vodka que als polonesos resultava cara.

Objectivament, doncs, els polonesos van ésser alliberats de l'ocupació nazi pels soviètics, i en el seu moment ho van celebrar. Encara avui tenen motius per a recordar l'alliberament. El que passa és que, un cop expulsat el veí de ponent, el veí de llevant ha exercit i exerceix un domini sobre la casa polonesa que no pot plaure a una gent que estima la seva independència, sempre tan heroicament defensada contra tota mena d'agressors.

Els qui hem pogut viure uns quants dies a Polònia —no turísticament, sinó en contacte personal amb gent i grups culturals— ens hem adonat de l'esforç duríssim però decidit que els polonesos fan per no perdre la seva identitat. En certs aspectes, Polònia és un país de vocació occidentalista —no d'ara, sinó de sempre— i el seu occidentalisme «se salta» Alemanya i s'emmiralla en França. (El francès és la llengua estrangera de cultura). La rigidesa de la planificació soviètica, o sovietitzant, hi encaixa malament. (Com hi encaixaria si vingués d'Alemanya; sembla que els polonesos tinguin uns estranys ingredients llatins). La dependència rigorosa de l'URSS, doncs, es contradiu amb l'originalitat i la força del fet nacional polonès.

L'any vinent se celebraran els trenta anys de l'aprovació de la Constitució (1952), segons la qual «el poder pertany al poble treballador». Escric aquestes ratlles tot just produït el cop militar i no puc saber quina serà la situació quan es publiquin. Però és segur que el cop militar va contra el sindicat Solidaritat, que en poc temps ha reunit milions d'afiliats. Aquests milions de polonesos constitueixen indiscutiblement «el poble treballador»... I del seu poder, què?

Fem servir els mots del poeta català per a desitjar al poble polonès «la difícil i merescuda llibertat».

(DE L'AVUI)

Josep M. Espinàs

Historia de S'Arenal

Antoni Galmés Riera

Aquest antany de s'Arenal, hem de fixar-lo dins el primer terç del segle actual sense perdre de vista la dita de N'Heràclit: «No és possible banyar-se dues vegades dins el mateix riu». Els rius, com els quefers de la vida, corren canvien sempre. Convé no oblidar tampoc el que deia en Leibnitz: «El present està carregat de passat i duu en si un gran bagatge de futur». D'aquell passat recordarem fets i persones que de qualche manera formaren els engranatges de la petita història social que per l'èudit és massa prospera i per nosaltres quasi oblidada. Petita història d'un quasi ignorat poblet que l'any 1917, segons En Mascaró Pasarius, comptava només amb 11 famílies i era conegut més per Els Republicans que per altre nom. A mitjan segle passat hi havia per la Platja de s'Arenal un punt d'almdrava, ormeig per agafar tonyines, sírvies i qualche «civil». A la punta, enfront de Ca's Baster, s'hi varen construir unes casetes per a guardar aquells ormetjos i fer oli d'un peix mulà. Aquesta construcció s'anomenava s'almdrava.

A principi del darrer terç del segle passat compraren aquelles casetes una partida de republicans que hi anaven a fer vegues i xerrades. D'aquí li ve el nom que dugué molt de temps el nostre poble.

Més tard aquelles casetes foren comprades per D. Antoni Mulet d'Algaida. En Ripoll de Llucmajor i els llucmajorers en començaren a construir d'altres. Quan el poble començà a anomenar-se S'Arenal, quedaren aquelles cases com s'Illeta, dels Republicans, de la qual avui no en queda res. En queda —això sí— un fabulós solàrium on a l'estiu els turistes prenen el sol.

Llàstima que es perdés dins el material de l'enderroc una placa de marbre amb la llegenda ELS REPUBLICANS que darrerament servia d'abocador d'una de les cases esbucades...

A l'abril de l'any 1904 desembarcà a Sa Punta des Mollet el Rei Alfons XIII en ocasió d'una visita a les obres del Fort d'Enderroc, fet que està anotat a molts d'indrets i que ens demostra que les comunicacions per terra amb Ciutat eren molt dolentes quan les autoritats van re-

soldre dur Sa Reial Personal per la mar malgrat que el desembarcador no era de lo millor. Conseqüència d'aquell fet fou la construcció, sis anys més tard de la encara anomenada Carretera Militar que arribava a Enderroc, no fos cosa que el Rei hi volgués tornar.

Aquest és el fet històric. Acompanyaven el rei el president del Govern d'aleshores D. Toni Maurà i altres personatges militars i civils. Això es pot trobar a les cròniques de l'època. El que no es pot trobar i molts pocs records és la següent anècdota; a la punta del que amb molt bona voluntat s'anomenava El Mollet, la gent de S'Arenal que aleshores era ben poca, esperava l'arribada del Rei, amb l'alcalde de Llucmajor i l'ajuntament en plé i les altres autoritats. Quan el vaixell reial va intentar arribar a terra, va tocar fons, però no hi havia manera d'arribar. Un patró del poble que ja tenia els seus anys, deia a tothom: «Així no atracaran». Després de moltes de proves i quan la cosa es donava per perduda, qualcú diqué al patró —para d'En Toni Martí Tomàs, de malnom Puntà—: «¿I vós, que el faríeu atracar?». Ell, sense dir res, botà al seu llaüt, enfilà cap el vaixell reial i el guià per l'únic pas d'entrada fins el Mollet on atracaren. Una vegada més es demostrà que la saviesa popular és digna de ser tenida en compte, aquest detall és digne de ser consignat en aquestes notes històriques.

D'aquell temps es recorda el primer guàrdia municipal que hi va haver a S'Arenal. Mestre Biel Amorós ho era a temporades, quan el batle era del seu partit. Duia gorra de municipal i una pistola buida. Els seus serveis eren pocs i mal pagats. Segons m'han dit, guanyava dos duros cada mes.

Una data important pel que fa a l'engrandiment de s'Arenal tant en el que pertoca als trencadors com als estiuetjants és el 14 d'agost de l'any 1916, dia de la inauguració del carril.

Fou el primer cap d'estació de S'Arenal D. Joan Mercadal i Canyelles, natural de Marratxí, a qui els pocs senyors que passaven l'estiu per S'Arenal feren aplegar més de dues

monees. Li comenaven que el tren els esperàs, però ell, amb la idea que el tren era el tren i perquè la puntualitat era una de les seves moltes virtuts, li venia molt costa amunt retardar més d'un minut la sortida i moltes vegades es va fer la punyeta amb so esperar els senyors.

Don Joan Mercadal i Canyelles, que du més de 80 anys com un senyor, sempre l'hem trobat a l'hora de fer el bé al poble. Durant l'estiu despaixava uns cinc cents billets diaris i per Sant Cristòfol, que era el Patró de S'Arenal, passaven del milenar.

Aquell temps pel patró es feien unes grans festes. Se'n cuidava l'amo En Joan Vidal de Ca'n Seu. Se passetjava un vadell pels quatre carrers del poble fermat amb una corda per cada banya, aguantades dels costats perquè no pogues mufrar i fer mal als bergantells que el torejaven. Anys més tard es feien curses de braus dins un solar que hi havia enfront de la Cafeteria Sant Cristòfol. El patronatge de Sant Cristòfol s'ha perdut i no sabem per què. El truí se menja moltes de coses: això potser no agradaria a aquell sant encara que sia tan grandot. Don Pep Bestard des cafés, que es cuidava tot sol d'abastir la cantina d'Enderroc abans d'haver-hi el tren, va posar una diligència que anava de S'Arenal a Ciutat passant pel Pillarí, Son Sunyer i seguia pel Camí de Son Fangos. Més tard voltà per S'Aranjassa a fi d'agafar qualche passatger més. Cobrava tres reials.

L'any 1920 el cens d'habitants de s'Arenal s'havia duplicat, degut sens dubte a l'increment que havia donat el tren al transport del marés. Es carregaven de 10 a 12 vagons diaris.

(Continuarà)

El darrer crit en bosses i articles en pell

CURTITS

Avinguda Nacional
devora

HOTEL TOKIO

Si vols la pau no preparis la guerra

OBJECCIÓ DE CONCIÈNCIA AL SERVEI MILITAR.

Tots parlem de la PAU, tothom cerca d'una manera o de l'altra una societat fraternal, però la violència es projecta de moltes maneres dins les nostres relacions.

I emperò...

Què passaria si tots els homes anunciassin que des d'ara no participa - rien a cap operació bèl·lica? La transformació radical del món seria una realitat.

Els ESTATS no tendrien capacitat d'iniciativa bèl·lica i així l'amenaça d'un conflicte armat desapareixeria. Però demanaràs qui ha pensat tal UTOPIA? Potser que hagi llegit o hagués sentit qualque cosa referent a joves que ens negam a fer el servei militar: els OBJECTORS DE CONCIÈNCIA. Els motius que ens duen a això són molt variats: uns es fonamenten en l'ideal religiós, altres en conviccions polítiques, filosòfiques, humanistes... Es critica llavors la "carrera d'armaments", la guerra com a crim contra la humanitat, la injustícia com a font de violència, etc.

Ens parlen de la DEFENSA contra un enemic exterior, però per a nosaltres no col·laborar amb l'enemic o el suposat invasor és la nostra proposta de defensa. L'anomenada DEFENSA PER A LA PAU NO VIOLENTA.

A més pensam que l'enemic real no és el suposat invasor; la invasió que patim és la injustícia, l'opressió, la misèria, la carrera d'armaments... i contra "ell" volem lluitar tot declarant-nos avui OBJECTORS DE CONCIÈNCIA, propugnant SERVEIS CIVILS AUTOGESTIONARIS i en la lluita quotidiana devora els oprimits.

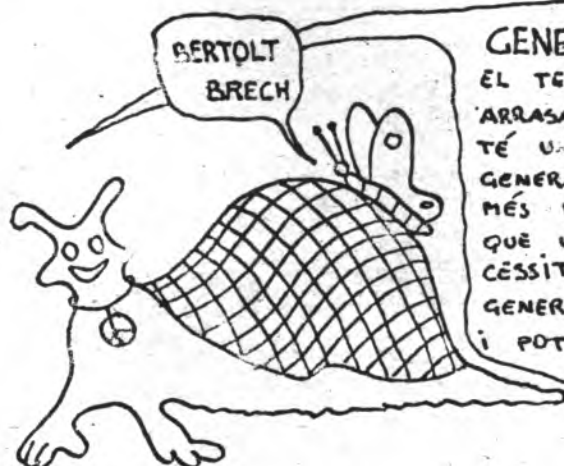
Què proposes? Substituir el SERVEI MILITAR per un SERVEI CIVIL per la PAU.

Com? En lloc d'anar al SERVEI MILITAR (la Constitució reconeix formalment a aquest dret humà), si vols dur a la pràctica una lluita per la PAU, si no tens un "esperit militar", si no vols ésser una màquina d'obeir, si no vols utilitzar la violència ni col·laborar amb les institucions que la fomenten, si no vols ésser "mozo", tens una alternativa: declara dins el teu reem - plaçament, abans d'entrar dins files, la teva condició D'OBJECTOR DE CONCIÈNCIA.

SI VOLS LA PAU, NO PREPARIS LA GUERRA.

Ens trobaràs a:

C/ seminario, nº 4
1er pis (local 152)
dimarts i dijous
de 6'30 a 9
CIUTAT

GENERAL!!

EL TEU TANQUE ÉS MÉS FORT QUE UN COTXE, ARRASA UN BOSC I ESCLAPA CENT HOMES, PERÒ TÉ UN DEFECTE: NÉCESSITA UN CONDUCTOR. GENERAL, EL TEU BOMBARDER ÉS PODERÓS, VOLA MÉS RÀPID QUE LA TORMENTA I CARRECA MÉS QUE UN ELEFANT, PERÒ TÉ UN DEFECTE: NÉCESSITA UN PILOT.

GENERAL, L'HOMME ÉS MOLT ÚTIL, POT VOLAR I POT MATAR, PERÒ TÉ UN DEFECTE: POT PENSAR!!

GRUP D'OBJECTORS DE MALLORCA

Llengua pobre, pobre llengua

Però, ¿com podeu ser optimista pel que fa a la llengua? —em demanaven. I responia: «Perquè els símptomes són que s'ha avançat. Es positiu el guany en el marc del carrer, dels establiments, de la comunicació migrada que ens permet la ràdio i la televisió, i fins a cert punt la premsa.»

En efecte, en dos o tres anys la gent s'ha destapat un xic més, no té aquell mirament del respecte humà que li nuava la gola en haver de dir frases llargues davant un públic; la gent ha depurat, si voleu només un xic, el lèxic, i tal vegada percebem una construcció sintàctica més acurada.

Tinc un goig de no dir quan algú, esmenant el seu interlocutor, li aclareix que aquella forma correcta l'ha apresen en un manual de verbs catalans, escoltant Ràdio 4 o en un llibre editat per l'AVUI. Aquest és el camí, no solament perquè es planteja popularment sinó perquè indica que hi ha hagut un interès, que hi ha hagut una mobilització, modesta però efectiva.

Cada vegada seran menys els descurats, els inconscients que plantifiquen un rètol sense fer-se'l corregir o que perpetuen formes bàrbares de dicció i construccions denunciades com a incorrectes. No oblidem —i els professors en tenim testimonis diaris— que avui els nens i nenes esmenen llurs pares, de vegades en combinació amb els avis. O els besavis! No s'ha romput del tot el fil. Tornem a la correcció, molt més lentament que no voldríem, això sí, perquè són molts anys de barreges i de mala intenció, els que hem heretat.

Si no volem que els nostres amics liberals castellans continuïn dient-nos que fem massa plat de tot això de la llengua —dic liberals perquè els qui no ho són ja ni en volen parlar—, hem de continuar encara més exigentment per aquest camí que, tan elegantment, se n'ha dit normalització. I que, en alguns punts, equival a una reeducació. Una reeducació col·lectiva, que desplau els anarquitzants i els originals de torn. Resulta antipàtic, això de regular, legislar, i vigilar... Ara bé, ens volem salvar o ens volem enfonsar? No tindrem força, força de debò, fins que no formem un bloc ben sòlid a defensar amb obres allò que proclamem baladrers.

Escola, família, relació al carrer; i campanyes, campanyes tossudes per una ràdio catalana. La televisió, també: però la ràdio és aquella gota d'aigua que va fent forat.

Hi ha matèries en què una educació individual repercuteix en uns resultats didàctics col·lectius. En el cas que ens afecta, la correcció, el to normal, estàndard, de la llengua, la tasca pot ser doble: l'esforç individual, tan difícil de mesurar, ha d'anar acompanyat de la pressió educativa col·lectiva.

Si sentiuu algú que es plany i diu: pobre llengua!, contesteu-li que només és de plànyer com a desgraciada la llengua que no té possibilitats de sortir de la pobresa, que s'ha depauperat. Però no és pas aquest el nostre cas, en darrera instància no és del tot el cas. Nosaltres, a més a més, tenim tota una tasca filològica feta, tenim la llengua a punt: un senyor aparentment calmos, de pipa i paciència, ens ho va deixar tot enllestit. Ens va deixar la taula parada.

Si algú, en el futur immediat, parla un català pobre el pobre serà ell.

Josep Vallverdú

PAPELERIA NICOLAU

Placa Major, 1
Telefon 265374

Perfumeria -
confecció
- sabateria

Devora
Assegurances
Mare Nostrum

TELE-SERVICE LI OFEREIX

TELE-SERVICE
Li ofereix:
Reparació TV
Venda TV en color
Venda TV usat
Antenes individual i
col·lectives
Porters automàtics
Fil musical
Equips alta fidelitat
So Hi-Fi
Altaveus
Amplificadors
Carrer Salud, 9
Telèfon 266357
S'Arenal de Mallorca.

Energia Solar - Aigua - Calefacció - Gas - Sistemes
d'estalvi d'Energia - Maquinaria de Bricolage

suministres
ARENAL

Amílcar, 18

Telefon 265329

S'Arenal de Mallorca

El alcohólico no es un delincuente

Amb aquesta i altres empentes la Societat t'enfonsa dins la Marginació.

1 de gener, Dia Mundial per a la Pau

"La Pau, do de Deu confiat als homes"

La Pau és un do confiat als homes però també és un quefer de tots els homes i dels Pobles.

De la justícia neix la Pau. Sols en la Pau se pot viure la llibertat i pot creixer la solidaritat. La Pau, arrelada dins el poble, i justament valorada, pot fruitar el benestar, joïos i personalitzador, per a tothom. Aquesta Pau, que hem d'assolir, és clar que mai pot suposar la manca de tensions i de conflictes —els quals, mentre vivim, conformen necessàriament la nostra vida—, sinó el fruit de la possibilitat real de construir un món més just i fraternal.

Però això mateix, volem aprofitar l'oportunitat que ens dona la Jornada Mundial de la Pau per proclamar i recordarnos, una vegada més, que contra la Pau atempta tot tipus d'injustícia i de violència, vengui d'on vengui. En concret:

—La mala distribució entre els Pobles, i en el si del nostre país, dels recursos més migrats de cada dia.

—la violència i el retall de les llibertats i dels drets dels Pobles i de les persones.

—el perill bèl·lic —especialment nuclear—, que aquests darrers mesos sura damunt nosaltres amb agressivitat.

—la cursa d'armament damunt la qual pretenen ambdós blocs fomentar la seva hegemonia.

—la no acceptació, fatalista i economicista, de la creixent marginació.

—l'atur —amb totes les seves conseqüències i el no enfrontar aquesta immensa plaga, que pesa damunt els més dèbils en la línia que han assenyalat els nostres bisbes.

Per al contrari, respondent al do rebut, construeixen la Pau els qui: —augmenten la seva solidaritat amb els problemes col·lectius i amb els grups més pobres y des-separats.

—participen, malgrat el seu cansament, en les tasques polítiques, sindicals i ciutadanes per tal d'aconseguir una estructuració social més justa.

—fomenten l'inversió dels recursos disponibles més enllà del lucre fàcil i de la seguretat.

—lluiten contra les causes i les conseqüències de l'atur.

—denuncien l'actitud

agressiva i prepotent de les potències que, folles, semblen preparar l'holocauste dels Pobles i no la seva vida en pau i llibertat.

—defensen la nostra Constitució i recerquen per a la llibertat i els drets, personals i col·lectius, noves fronteres i continguts més amples.

—s'esforçen per conviure i per acceptar els altres, malgrat les lògiques i peculiars diferències; intenten dialogar i, fins i tot, perdonar, quan cal.

—fomenten les opcions no violentes per a la convivència entre els homes i la relació entre els diversos Pobles.

—volem aconseguir unes Autonomies veritablement autònomes i solidàries.

En una societat en la qual declarar-se —i ésser, en veritat— homes de la Pau pot arribar a ser sospitós per al poder, cal, més que mai, ara que comença l'any 1982, renovar la nostra ferma i decidida opció per una vida en Pau.

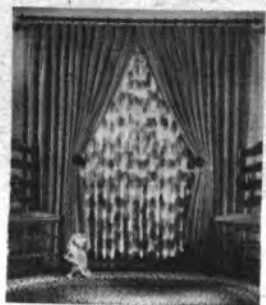
"Justícia i Pau - Mallorca"

1 de gener de l'any 1982, Dia Mundial de la Pau.

Argenteria i Rellotgeria

MARINA

S'Argenter de S'Arenal Carrer Salut, 21

**MERCERIA
L'ESPERANCA**

CONFECCIO I
MUNTATGE
DE CURTINES

Carrer Salut, 18. Teléfon 26 54 09.

**CARNISSERIA
ES PONT**

(ABANS CRESPI)

TOTA CASTA DE
PRODUCTES CÀRNICS

Carretera Militar, 641

Homes de S'Arenal

-Nom complet.
-Miquel Coll i Garcies
-Lloc i data de naixen-
ça.

-Llucmajor, 29-9-43.
-Es casat amb na Ca-
terina Garcies i Salvà, tam-
bé de Llucmajor i te un
fill de nou anys, també
nascut a Llucmajor.

-Professió?
-Director d'Hotel.
-Estudis?

-Mestre d'escola, 4
cursos de matemàtiques,
Master en Economia, Di-
plomat en Administració
d'Hotels, Diplomat en Per-
sonal d'Hosteleria... sem-
pre estudi... cada any faig
un curs nou.

-Trajectòria esportiva?
-Sempre amb l'Espan-
ya de Llucmajor, infantils,
juvenils, primera pre-
ferent i tenis dins categori-
es amateurs.

-Principal tret del teu
caràcter?

-La sinceritat, la qual
cosa m'ha donat més d'un
disgust.

-Quina qualitat prefe-
eixes en un home?
-La sinceritat.

-I en la dona.
-Lo mateix.
-Principal defecte?
-Esser massa franc.
-Ocupació preferida?
-M'agrada passejar.
Sempre que puc me pos en
contacte amb la naturale-
sa.

-El teu somni de
benestar?

-Seguir comestic.
Colors preferits?
-Blau-grana. He viscut
molts d'anys a Barcelona,
me consider català de
Mallorca.

-Els teus herois de fic-
ció?

-Superman.
Heroïnes?
-Helena de Troia.
-Compositors?
-Bach, Bethoven, Cho-
pin...

-Herois de la vida real?
-El Rei Joan Carles de
Borbon.

-Heroïnes?
-Joana d'Arc.

-Els teus noms pre-
dilectes?

-Miquel, Caterina, An-
toni, Pere... tots els noms
mallorquins.

-El teu carnet d'identi-
tat, està en mallorquí o en
foraster?

-Està en foraster. No
sabia que els noms propis
se poguessin posar en la
nostra llengua.

-Bé, ara ja ho saps. Per
normalitzar el nom, cal
anar al Jutjat del poble
on hem nascut, provists
del llibre de família dels
nostres pares, allà ens nor-
malitzaran el nom, la qual
cosa és gratuïta. Llavors
ens donaran una fe de naix-
ament, -que haurem de
pagar, - i amb aquesta
document ens faran un
carnet d'identitat amb el
nom en mallorquí.

-Que és el que detes-
tes més de tot?

-La mentida.
-Quins caràcters histò-
rics desprecies més?
-Tots els dictadors.
-Fet militar que admi-
ris?

-El desembarc de les
tropes del capità Bayo a
Porto Cristo.

-Una reforma política
que admiris.

-La duita a terme pel
nostre Rei.

-Consideres necessària
la independència munici-
pal de S'Arenal?

-Com a llucmajorer,
tenc les meves dubtes. No
obstant això, crec ne-
cessària una total autono-
mia administrativa i deci-
sòria a fi que el poble
pugui decidir dins els ajun-
taments que ens controlen.

-El fet que el nostre
poble estigui xapat. Com
ho solucionar?

-No hi hauria d'haver
diferència entre els qui vi-
ven al carrer Milan i els
que viuen al carrer Torren-
te. La solució seria una
oficina municipal conjunta
per a tot S'Arenal.

-Això pareix un ajun-
tament. Ho és?

-Bé... una oficina mu-
nicipal que serveixi des
de Ca'n Pastilla fins al Cap
Blanc.

-Tendència política?
-Soc del Comité Re-
gional d'UCDB.

Juan Calvo Morales; segon,
Gabriel Fornes i Gil.

Grup V.- Campió, Ge-
rardo Jimenez Alfambra;
segon, José Mendoza Mer-
cado.

Grup VI.- Campió, Jo-
sé Hernandez Hernandez;
segon, Antolin Gonzales
Peres.

Tots aquest classificats
han passat a les finals
juntament amb Pere W.
Hnida, Miquel Coll i Gar-
cies, Antoni Canyelles i
Bertard, i Bartomeu Gar-
cia Llinàs, finalistes de
l'any passat.

La classificació final
d'aquest campionat fou la
següent: 3er. i 4rt lloc.-
Antoni Canyelles i Bertard
venç Joan Jimenez Alfam-
bra per 6-1 i 7-5

1er. i 2on. lloc.- Pere
W. Hnida, guanya a Mi-
quel Coll Garcies per 6-1 i
6-2.

La direcció de

L'HOTEL PLAYA GOLF

Us desitja a tots un venturós
any nou

Defensem la nostra terra

L'altre dia, passant
pel poble, en va omplir
d'alegria veure que baix
la volada de la teulada
d'un dels edificis es podien
veure dos nius de falzia.
Vaig poder admirar-los
penjats allà d'alt, preparats
ja per a la pròxima prima-
vera per criar les seves
butzetes i d'aquesta mane-
ra planejar damunt la nos-
tra terra i més tard per
terres africanes.

Al mateix temps, però,
em va envair la tristesa
de pensar com s'arreglarien
per alimentar-se els vells i
les butzetes, si uns metres
més enllà, just darrera la
Plaça de les Meravelles, uns
homes amb les seves mà-
quines arrancaven els pins
marítims, aquests arbres
tan nostros, més vells que
els nostres padrins, espec-
tadors immòbils de la nos-
tra història que es deixen
poblar de petits insectes,
que son el principal ali-
ment de les nostres ami-
gues les falzies.

Si es necessari arrancar
aquests arbres, facem-ho
amb cautela; facem un es-
tudi i deixem un poc
d'aquesta naturalesa, tan
necessària per les nostres
amigues, les falzies. Que
per a nosaltres, sien els
pulmons del nostre poble,
que netegin la nostre at-
mósfera. Ham de donar les
gràcies als nostres pins
per aquest servei que ens
fan. A més ells també
tenen dret a la vida. Ara,
amb la Revisió del Pla
General de Ciutat, s'hauria
d'estudiar si hi ha sufi-
cients zones verdes, zones
de pinar a la Platja de
S'Arenal. L'ecologia, de
cara al turisme és rendi-
ble. Unes quantes clapes
de pinar al llarg del poble,
des de Ca'n Pastilla fins a
S'Arenal són ben desit-
jables.

No volgum caure en
l'equivocació dels anteriors
regidors d'aixecar aquestes
moles d'edificis enfront de
la mar, quasi dins la mar.
Si no ho haguessin fet
així, no haurien desapare-
gut potser aquelles petites

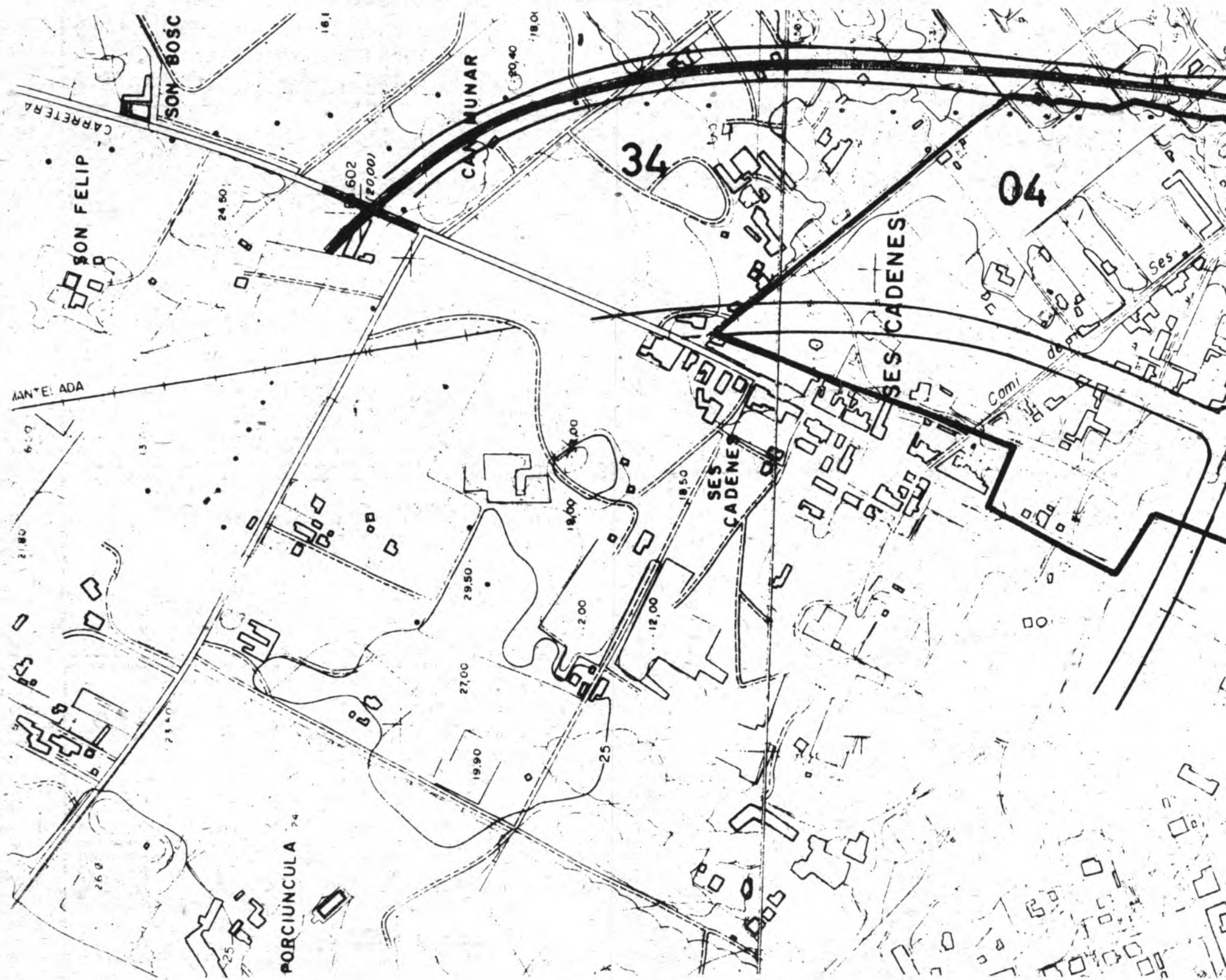
plantes que creixien a les
voreres de la nostra platja.
Pareix que entre somnis
pugues sentir encara l'olor
perfumada d'aquells lliris
blancs i rosa que naixien
en arribar la primavera
entre duna i duna i la color
d'aquells cards que amb el
seu color grog ens recor-
daven el color de la nostra
bandera. I veure passejar
per la vora de mar als xir-
lots amb el seu caminar
graciós cercant aliment per
a completar les calories
que necessitaven per viure
aquells dies.

Ara ja no hi ha res de
tot això, i jo em pregunt
¿Es aquest el preu que
hem de pagar pel desenvol-
upament de la nostra in-
dústria, o és simplement
una manca de previsió per
part nostra? Encara no és
tard per a salvar qualche
cosa d'aquesta naturalesa
que és de tots, de nosal-
tres i d'aquest amics nos-
tres europeus que ens visi-
ten, de tots els molt
amants de la Natura, que
vénen amb l'esperança de
trobar-la en el seu estat
natural perquè aquesta és
la idea que tenen de la
nostra terra.

Per això, avui vull fer
una crida a tots els veïnats
a fi d'unirnos a les autori-
tats i intentar defensar
aquesta part de Natura que
encara ens queda. Hem de
poblar el nostre poble, no
solament d'edificis, tambe
de clapes de pinar a fi
que els nostres fills i nets
el dia de demà puguin ad-
mirar part d'aquestes plat-
ges i pinars tal com nosal-
tres els varem veure temps
enrera amb els seus estols
de falzies, oronelles i altres
aucells damunt les nostres
garrigues, amb el vol de les
gavines ballant a l'aire i el
vol rasant damunt les
aigües de les nostres plat-
ges dels corbs marins, que
se'n van cap a les seves
talaies, els grans penya-se-
gats de les nostres costes.

VICENTS BUSTAMANTE
I BUSTAMANTE

La urbanització

La urbanització Bell Veure

Aquest Pla Parcial limita al nord amb el camí de la caseta del tren a l'entrada de Ses Cadenes, al sud amb el terme de Llucmajor, a l'Est amb l'autovia i a l'Oest amb l'antiga via del tren.

Té una superfície total de 453.232 m², hi cobren 1.295 vivendes que estan ubicades dins una superfície de 255.652 m², és a dir, el 56,41 per cent de la superfície total. Els vials i aparcaments ocuparan 99.796 m², que és el 22,02 per cent del total. Cal remarcar que quasi tots els vials estaven mar-

cats al projecte d'urbanització de l'any 1931, de manera que ara no els hauran de pagar, tampoc hauran de pagar els vials de nova creació ubicats, més enllà del camí de les Canteres. Aquests terrenys, que eren rústics, hauran passat a ser urbanitzables de manera que s'hauran revaloritzat de manera notable. Aquesta és la raó —pens jo— per la qual hauran de cedir de manera gratuïta els vials. Els altres vials foren cedits fa més de 50 anys.

Les zones verdes, ubica-

des al nord, al centre i sobretot al sud de la urbanització tendran una superfície total de 51.468 m², és a dir, l'once per cent de la urbanització. La zona verda més gran estarà dins el Barranc de l'infern, que no serveix per altra cosa.

Per a guarderia es deixen 2.600 m². Per escoles, 15.000 m²; per equipament esportiu, 17.026 m²; per equipament comercial, 3.900 m²; per equipament social, 7.700.

Els solars de superfície mínima per a edificar seran de 400 m², i la façana

mínima serà de 15 metres. Tot seran xalets de planta i pis amb una separació entre veïnats de tres metres. Caldrà també deixar un tros de jardí davant la casa que serà de 6 metres als carrers més amples i de tres als més estrets.

Aquestes obres i les compensacions als qui hagin de cedir terrenys costaran 519.788.000 pessetes, de manera que costarà unes 2.000 pessetes el metre quadrat.

Això que en un principi pareix una barbaritat, no ho és tant si tenim en

compte que la majoria d'aquests solars van ser adquirits a un mil·lenar de pessetes, i pareix que avui dia encara se'n poden comprar per aquest preu. Hi afegim les dues mil pessetes de costos d'urbanització, i en aurà costat 3.000 m². Però és que el metre quadrat de sol urbanitzat és podrà veure entre le set i les deu mil pessetes, una vegada acabades les obres.

Cal tenir en compte que aquesta urbanització, aferrada al nucli antic de S'Arenal, serà una de les barriades residencials mi-

llors del nostre terme. Aquests doblers no s'hauran de pagar tots d'una vegada ja que aquesta operació se farà en dues etapes. La primera que durarà quatre anys, costarà 460.848.000 pessetes i la segona que en costarà 58.940.000 se farà en quatre anys més.

Un altre cosa a remarcar és que els bancs no tendran cap inconvenient en deixar diners als propietaris de solars, perquè els solars són bons i tenen present i futur.

MATEU JOAN I FLORIT

Bell Veure

Casa Galega a S'Arenal

ara no està orga-
a però du bon camí
sar-se en marxa la
GALEGA A
NAL.

Amanci Muinhos i
antos, propietari del
urant Alborada.
està situat a la carre-
Militar, cantonada
ar- antic propie-
el Celler Cortijo de
Pastilla, és un galego
ntevedra molt expe-
at en aquesta mena
ses. L'ambient del
urant ALBORADA
ego pels quatre cos-
Pintures a les parets
nes d'aquesta nació

tan estimada per tots els
qui parlem català. La
llengua galega és parlada
tot el temps dins el local
ja que, a més del propieta-
ri, el personal també és
de Galícia. El vi, un Ri-
beira de primera qualitat
és servit dins uns recipients
de test a l'estil del país.

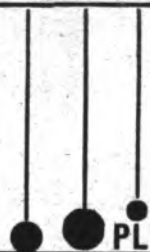
En una paraula és un
lloc on un s'hi troba bé,
donada la simpatia que se
respira per tot arreu.

Des d'aquesta plana,
N'Amanci Muinhos, fa una
crida a tots els Galegos
de S'Arenal, Meravelles i
Ca'n Pastilla, que són
molts. Que passin per l'Al-

borada. Organitzar la
CASA GALEGA pot ser
molt positiu de cara a con-
servar la llengua, els balls,
les cançons, la literatura,
els costums d'aquest po-
ble germà del poble portu-
gués que ara amb l'estatut
d'autonomia podrà reco-
brar la seva identitat.

ELECTRICA

SOMETIMES

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES-INDUSTRIALS
MONTATGES ELECTRICS INSTAL·LACIO
PLAQUES SOLARS PRESSUPOTS TELEFON 260624

IMPREMPTA BAHIA

Carrer Pare Rafel Serra, 21
Tels. 26 27 69 - 26 32 31
S'ARENAL DE MALLORCA

ESPIGARES

REPARACIO I VENTA
Tota casta de bicicletes i ciclomotors
Netetja de radiadors
Carretera Militar, 118
Teléfon: 26 35 56.

AGENCI D'ASSEGURANCES A S'ARENAL

MARE NOSTRUM

Carrer d'en Bergues, 50

Tel. 26 53 74

TRANSPORTS D'AIGUA

Al servei de l'hosteleria i dels particulars
Julià Mojer Teléfon 261426.

CONSTRUCCIONS J. RIVAS MAS

ESPECIALISTES EN MANTENIMENT D'HOTELS

CANONGE MATEU ROTGER, 25

TEL. 26 48 53

HOTEL BAHIA DE PALMA

Perruqueria per homes i per dones
Servei de restaurant

Sala de jocs
AL SERVEI DE S'ARENAL I DE MALLORCA

En Bonet de Sant Pere canta al Makiavelo

Una de les coses que més admira són aquestes persones que dia a dia es preocupen en crear per poder-se expressar, ja sia cantant, ja sia escrivint, perquè la gent els pugui sentir o llegir. Un d'ells és Don Pere Bonet i Vidal, "Bonet de Sanpedro". Un home que quan no estigui entre nosaltres, després de molts d'anys, li faran homenatges. Jo pens que és ara que hem d'homenatjar a aquest Senyor de la música, Don Pere, que ha passat el nom de Mallorca per tot lo món amb les seves melodies i cançons.

Ara en Bonet de Sant Pere, canta els finals de setmana al Night Club Makiavelo, local que dirigeix don Jaume Palmer.

Un altre dia ferem unes preguntes a Don Jaume Palmer. Avui en fem unes quantes a n'En Bonet de Sant Pere

Nom i llinatges?
Pere Bonet i Vidal.
Romàntic?
Completament.
Què us agrada més de la vida?

Viure i deixar viure.
Quan vau plorar per darrera vegada?

Per a mi és molt fàcil plorar i estar alegre.

Què és lo que més us agrada d'una dona?

M'agrada tota.
Sou un admirador de les dones?

Si, del cap fins els peus. I elles, us han admirat?

Supos que sí, perquè segueixen admirant-me.

Un moment feliç de la vostra vida?

He estat feliç, som feliç, i pens seguir essent feliç.

Un moment desgraciat de la vostra vida?

No ho vull recordar, ho he oblidat.

Teniu por de la mort?

Com tot mortal creient en Deu.

Bonet de San Pedro

Quina cançó de les vostres us agrada més?

Amor a raudales.

Quin públic escolta les vostres cançons, jove o de més de 40 anys?

Si saben el que és música, de totes les edats.

Què tenien les cançons del vostre temps que encara agraden?

"Carita de angel", "Cala Dor de Mallorca" i moltes més d'aquest estil

estaran sempre a la ment del públic.

Estau content amb la vostra carrera com a cantant?

El meu caràcter és molt exigent, cada dia m'exigesc

més,estic prou content.

Què pensau de la música d'ara?

Se fan coses ben fetes i mal fetes. Sempre hi ha de tot.

I dels cantants?

M'agraden Diango, Camilo Sesto, Na Maria del Mar Bonet...

Quan és vell un home?

Mai, mentre tenguin salut i un cor jove.

Quan s'ha de retirar un cantant?

Quan vegi que no agrada i no sia capaç de superar-se.

GUILLEM SASTRE I
CAPELLA

Cartellera cinematogràfica Cinema Virginia

Dies 7 i 8

La pel·lícula del terror actual número u a tot lo mon, AULLIDOS. De complement LA LOZANA ANDALUZA amb Maria Rosario Omaggio.

Dies 9 i 10

Terence Hill és ara EL SUPERPODEROSO juntament amb Ernest Borgnine. I més diversió a l'Oest amb, LES LLAMABAN Y LES LLAMAN DOS SINVERGUENZAS.

Dies 11 i 12

7 PISTOLAS PARA TIMOTHY, un western de veritat i ME GUSTA MI CUÑADA amb la bellesa sexi de Laura Antonelli.

Dies 14 i 15

Altres volta el tandem còmic Pajares-Esteso a LOS LIANTES, de complement LOS PROFESIONALES amb Burt Lancaster.

Dies 16 i 17

Extraordinari programa de Sant Antoni amb el recent èxit d'acció i aventures CAZA SALVAJE i l'espectacular film de ficció EL CAIMAN.

Dies 19 i 20

Un altre aventura del mestre embriac LA DANZA DE LA PANTERA BORRACHA a més, EL CLUB DE LOS CHALADOS, una divertida comèdia americana.

Dies 21 i 22

EL MAS ALLA, el terror duit a límits insospitats, juntament amb LOS HIJOS DE PAPA, una crí-

tica social dels nostres dies.

Dies 23 i 24

Els Parchis a LA SEGUNDA GUERRA DE LOS NIÑOS acabada de sortir de Palma. Completa el programa, PELIGRO, REACCION EN CADENA, el perill de la contaminació nuclear.

Dies 25 i 26

Els espanyols es riuen de lo seu a LA MOMIA NACIONAL, no us la perdeu. De complement acció amb Tomás Milian a BRIGADA TODO TERRENO.

Dies 28 i 29

EL DIVORCIO QUE VIENE amb José Luis López Vázquez i José Sacristán i ASALTO A LA COMISARIA DEL DISTRICTO 13, una estupenda pel·lícula policíaca.

Dies 30 i 31

Més karate, més acció, més lluites a LAS 36 CAMARAS DE SAOLIN. Complemento LOS ANGELES GORDOS de Summers.

Dies 1 i 2 de febrer.

SOLA EN LA OSCURIDAD, suspense al màxim i NO COMETAS ACTOS IMPUROS.

DISCO CHIC

Cada vespre a partir de les 10.

Tres videos, quatre bars i un conjunt de fontanelles i plantes que us transportaran a nits meravelloses.

Platja de S'Arenal, Balneari 3.

Night Club
MAKIAVELO

Cada setmana de divendres a diumenge Bonet de Sant Pere, amb el seu show especial i la gran orquestra Badia de Palma amb la seva genial cantant Carol. Platja de Palma, sortida no. 5.

BINGO BAHIA
DE PALMA

Servei de bar i snack. Carrer del Gran i General Consell, 38. S'Arenal de Mallorca.

FLASH

A partir de les 10, cada vespre, discoteca.

CLUB LATINO

Divendres, dissabtes i diumenges, a partir de les 10, dues orquestres.

Club El Buo Verde
BAR TOP-LESS

A partir de les 21.00 ambient molt agradable. Platja de Palma, entre balnearis 6 i 7.

BABILON

Cada vespre a partir de les 9, discoteca.

ZORBAS

Dissabte a les 9.30. Diumenges a les 5.30, discoteca.

CANNABIS

A partir de les 5 de l'horabaixa.

Divendres, dissabtes i diumenges i dilluns, DISCOTECA.

BACOMO

Cada vespre a partir de les 9.30, música de disco.

BAR TOP-LESS

UNIC A S'ARENAL

Ambient molt agradable

Entre els Balnearis 6 i 7

NIGHT CLUB

MAKIAVELO

Cada setmana, de divendres a diumenge Bonet de Sanpedro amb el seu show i la Gran Orquestra Badia de Palma amb la seva genial cantant CAROL

Platja de Palma, sortida no. 5 - Telèfon: 26 32 57

cine que veurem

Per Lluís M.ª Segura

ans de començar, manifestar els meus desitjos a tots els acabam d'iniciar any nou i, d'una molt especial a els qui estimen el art que, amb la secció fan possible que la Virginia es mant al capdavant com e les sales cinematogràfiques en el que es reprogramació.

uest primer més de 1.982, arriba amb no importants i interessants que passarà a comentar.

quant a la programació, seguim a un monstre amb grans accions: entre elles, estacar SUPERMAN, SUPERPODEROSO, Terence Hill, tres pel·lícules de Karate, EL MORRACHO EN EL DEL TIGRE i LA A DE LA PANTE, ORRACHA i LAS 36 ARAS DE SAOLIN.

irrer pel·lícula del lable duo còmic for'en Pajares i n'Este, OS LIANTES. L'eslar fantasia CAIDins el cinema de el grans èxits de

AULLIDOS, EL MAS ALLA i SOLA EN LA OS-CURIDAD. A més, diversió a voler amb EL CLUB DE LOS CHALADOS, LA MOMIA NACIONAL, EL DIVORCIO QUE VIENE, LES LLAMABAN I LES LLAMAN DOS SINVERGUENZAS i LOS ANGELES GORDOS, amb altres pel·lícules d'èxit recent, com podreu comprovar a la cartellera.

Per cert, hi ha hagut unes quantes persones que s'han queixat dels canvis produïts a la Cartellera del més passat. Volem manifestar que és molt difícil fer una programació a llarg termini sense que es produeixin canvis a darrera hora motivats per moltes i variades circumstàncies. No obstant això, mantenim totes les programacions que ens és possible i no les canviem si no és per causa major.

Malgrat tot, reconeixem els nostres errors que procuram anar subsanant, perquè seguim creient que "el plaer de veure una bona pel·lícula no pot ser superat per cap altre espectacle".

Homes de S'Arenal

Un dels homes de s'Arenal que —podem dir— han triomfat, gràcies al seu treball, a la seva constància, a la seva honradessa, és En Damià Lopez i Morcillo.

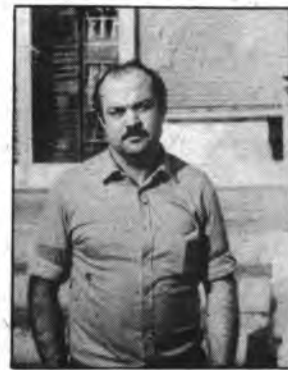
En Damià és notícia aquests dies a s'Arenal. És notícia perquè el seu forn del Carrer Rafel Ramis Tugores ha obert sucursal a la Plaça dels Nins.

Ben amablement, i sense aturar-se de fer pastissos ens contesta a les preguntes que li feim pels nostres lectors.

Vaig néixer, ens diu, l'any 45 a Albacete. L'any 49 em dugueren a Ca's Concos de Felanitx. Als deu anys va començar a fer feina de pastisser a Ca'n Pomera de Campos i n'hi va fer sis anys.

A s'Arenal hi va venir l'any 1966. Va entrar de pastisser a la cadena Rius. A l'hotel Obelisco hi va estar 3 anys fins que va haver d'anar al servei militar que feu a Alcalá de Henares, aprop de Madrid.

De tornada va fer dos anys de feina a Ca'n Agustí, també de pastisser. A l'Hotel Bahía Parc hi va estar quatre anys més fins que va posar pastisseria pel seu compte al carrer d'En

Rafel Ramis Tugores amb societat amb el seu cunyat N'Antoni Monte.

Es casat amb Na Carme Chico. Tenen un nin i una nina, de 10 i de 6 anys. En Josep i N'Emma.

Malgrat haver nascut a altres indrets, en Damià xerra mallorquí a la perfecció.

—Com és que xerres tan bé la nostra llengua i n'hi ha altres que estan una pila d'anys aquí i no són capaços de dir tres paraules seguides?

—Estim molt Mallorca i totes les seves coses. Me considere totalment integrat a aquesta terra.

—Els teus nins, aprenen mallorquí?

—A ca nostre els parl sempre en mallorquí, a la Porciúncula l'ensenyança és en mallorquí, per això he triat aquesta escola. Tu has triat d'obrer has passat a petit empresari.

—S'Arenal és una zona propícia als homes amb iniciativa i que facin feina de bon de veres.

—Tendència política? —Igualdat, responsabilitat i comprensió.

—I això que és? —Això és socialisme.

—Què hi manca a s'Arenal? —Un ajuntament. Naturalment no serà la panacea de tots els nostres problemes, però ens ajudarà a fer poble.

Quina opinió tens de la nostra revista?

—Tot allò que sia informació local interessa el poble.

A més, ha donat peu als comerciants a anunciar-se, cosa que era necessària a s'Arenal.

El personatge del mes: Miquel Ambrós i Albertí

Ens contesta 40 preguntes

Avui encetam una sèrie d'entrevistes que sortiran cada mes. La nostra pretensió és treure les respostes de la persona que durant el mes passat, per un motiu o altre, hagin destacat o estat punt visible de qualque assumpte, fet o tema. Gràcies per la vostra atenció.

—Nom complet i data de naixement.

—Miquel Ambrós i Albertí. Dia 23 del desembre de 1941.

—Què és lo que més li agrada de la vida?

—Les dones.

—Què li agrada més de s'Arenal?

—Els amics que hi he trobat.

—I lo que menys li agrada?

—La poca consciència de poble que hi ha.

—Què és lo que voldria esser i no és?

—Director d'orquestra.

—Un nom d'un personatge mallorquí popular.

—Maria del Mar Bonet.

—Un nom d'un personatge popular local.

—En Pere Canals.

—Esport preferit.

—El ciclisme per practicar; el futbol per presenciar.

—Mar o muntanya.

—Mar i muntanya.

—Un color.

—Blau púrpura.

—Un nom.

—Jordi.

—A favor o en contra de l'avortament?

—En contra.

—Un personatge de la història mundial.

—Joan XXIII.

—Una època de l'any.

—L'estiu.

—Una ambició.

—Que els juvenils del P. Arenal pugin a primera regional.

—Perdona amb facilitat?

—Si.

—Lo millor d'un home.

—L'honradessa.

—Lo millor d'una dona.

—La intel·ligència.

—Que opina de la joventut actual?

—Es molt més sana de lo que pareix a primera vista.

—Que més li agrada de la nostra platja?

—Les roques de Son Verí.

—Que opina de la política?

—Va malament sempre que prevalen els interessos de partit.

—Una pel·lícula?

—“Les enfants du paradis” del director francès Carnet.

—Un llibre.

—Els evangelis.

—Un escriptor.

—Dostoiewski.

—Un escriptor mallorquí.

—Llorenç Villalonga.

—Un músic.

—En diré tres: Bach, Debussy i Stravinski.

—Una promesa del futbol local.

—L'aleví Julio León.

—Un esportista del Club Nàutic.

—No puc opinar, perquè no els conec.

—Vetlar fins tard o aixecar-se de matí?

—Vetlar fins tard.

—Conversar o escoltar?

—Escoltar per poder conversar.

—La seva alegria més gran en la vida.

—N'he tingudes moltes, i se'm fa difícil dir-ne una.

—Un fet dins la història.

—La Revolució francesa.

—Què entén per amistat?

—Poder parlar de tot, sense cap por ni tabú, amb l'amic.

—Què li molesta més de la vida?

—La hipocresia.

—Opinió del futbol local.

—L'equip és bo, però li manca interès, conjunció i esperit de lluita.

—¿Creu en la vida eterna?

—Si.

En general, ¿com veu l'Església actual?

—Després d'una època d'obertura, torna a replegar-se sobre si mateixa, i això és molt dolent.

—Com creu que hauria d'esser?

—Molt més servidora i allunyada de tota classe de poder.

—Vol dir qualque cosa més?

Donar els molts anys a tots els areners.

TOMEU SBERT

UN AUTENTICO TRIO DE ASSES'

DIAS 9 Y 10

DIAS 14 Y 15

DIAS 30 Y 31

TRES VIDEOS - QUATRE BARS
Un conjunt de fonts i plantes que el tranportaran a les nits meravelloses de CHIC.

Frente Bañero 3
Playa de Palma

Ferro Vell-cotxes averiats
Tota casta de xatarra

TRANSPORTS CASTELLANO

C/. P. Rafel Serra, 19-A baixos

Tel. 262025

Indiscreccions dels futbolistes

En Paco el porter titular de l'equip de juvenils. Un bon porter, encara que una mica irregular. Nervis i impressionable, es deixa dominar fàcilment per l'humor. Quan venç els nervis i l'humor, fa un gran partit.

- 1 Nom i Llinatges.
Francesc Fernández Oliver.
- 2 Data de naixement.
Dia 11 de setembre de 1963.
- 3 En quins equips has jugat abans?
D'alevi, en Ciudad Jardín i Constancia. D'infantil, en la Huerta.
- 4 Què farà enguany el teu equip?
Quedarà tercer.
- 5 El teu equip preferit.
L'Atlético de Madrid.
- 6 Quin és el millor jugador?
Arconada.
- 7 El nom d'un bon entrenador.
N'Enric Ogazón.
- 8 Classificació de la selecció espanyola en els mundials.
Entre els quatre primers.
- 9 El plat que menges amb més delit.
Canelons.
- 10 El teu cotxe preferit.
Un Porche.
- 11 Quien és el teu tipu de dona?
Una que tingui una sortida per tot.
- 12 Ets romàntic?
Sí.

- 12 Vas tu darrera les dones o elles darrera de tu?
Jo darrera d'elles.
- 14 Partidari de platges nudistes.
Sí.
- 15 Et despulles del tot en una platja nudista?
Sí.
- 16 Música que t'agrada.
La música italiana.
- 17 El nom d'un compositor.
Beethoven.
- 18 Quina ciutat visitaries?
París.
- 19 Ets partidari de l'entrada d'Espanya a l'OTAN.
No.

Questionari Proust Pasqual

Porter dels aficionats

Pasqual, porter dels aficionats.

- Nom complet.
Joan Pasqual i Navalon.
- Lloc i data de naixença.
Llucmajor, 21.6.62.
- Estudis?
Estic fent BUP
- Trajectòria esportiva?
Alevins de l'Espanya, Juvenils Parròquia Arenal, S'Arenal.
- Principal tret del teu caràcter?
* La tranquil·litat.
- Quina qualitat valores en un home?
La sinceritat.
- En una dona?
Que sia tractable.
- El teu principal defecte?
La peresa.
- Ocupació preferida?
Música y pintura.
- El teu somni de benestar?
Tenir doblers suficients per comprar tot el que vull i per ajudar als altres.
- Un color?
El vermell.
- Un aucell?
L'àliga.
- Herois de ficció?
Spidermann.
- Heroïnes?
No.

- No en tenc.
- Un llibre?
Waden 2 de N'Skinner.
- Quina música t'agrada?
Tota.
- Un compositor?
Beethoven.
- Herois de la vida real?
Lech Walessa.
- Tendència política?
No en tenc.
- Independència de S'Arenal?
Necessària.
- Noms preferits?
Joan, Carme.
- Que és el que més desestés?
El que la gent no sàpiga conviure.
- Quins caràcters històrics desprecies més?
Tots el dictadors.
- Un fet militar que admiris?
No cap.
- Una reforma?
La del post-franquisme.
- Dons naturals que t'agradaria tenir?
Estic be així.

Questionari Proust

Bartomeu Pujol

Lloc i data de naixement.
Puigpunyent, 25 de març de 1925.

Ofici.
Cap de cuina de l'Hotel Bonavida.

Trajectòria esportiva?
Jugador a l'Equip de Galilea, més tard president del Galilea, ara president de la A. E. Bar La Estación.

Principal tret del teu caràcter?

La sinceritat.

Quina qualitat prefereixes en un home?
La rectitud.

I en la dona?
Soc fadri. No me n'entenc de dones.

Principal defecte?
No en tenc de defectes.

Ocupació preferida?
La caça.

El teu somni de benestar?

Tenir un vedat per anar a caçar i tenir una casa amb una dona de criada.

Herois de la vida real?
Kubala, Di Estéfano...

Noms preferits?
Julià, Antoni, Joan...

Que és el que més desestés?
Que no es respectin els vells.

Quins caràcters històrics desprecies més?
No desprecii ningú.

Quin fet militar admiris?

res més?

La conquesta d'Europa pel Rei En Jaume.

Quina reforma?

La del Síncretisme postfranquista.

hores que feiem hores de feina?

sat a fer-ne 7; t'ho lliure, vacances per respecten els drets.

Quins dons naturals dries tenir?

Més intel·ligència.

Com t'agradaria De mort sobtadament?

Estat natural d'esperit?

Tenc bona salut.

cosa me dona optimitat?

Fets que t'inspiren indulgència?

Les coses fetes amb mala intenció.

Tendència política?

Vaig amb els obrers que són d'època.

Independència de S'Arenal?

Necessària. He de comunitat.

El teu lema?

Fer bé a tothom.

Bar - Mesón

El Pueblo

-PA AMB OLI
-FRIT MALLORQUI
-CARAGOLS

María Antonia Salvá, 51.

c/ Roses (es Mollet)

S'ARENAL

LAS MARAVILLAS
LLOGUER DE COTXES
CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

VIAJES

CIRCULO BALEAR, S.A.

AGENCIA DE VIAJES
G. A. T. 667

ES SEU CERCLE DE VIATGES PER AVIO

Les nostres ofertes			
Barcelona.....des de	1.750	Astúries.....des de	5.250
Madrid.....des de	3.350	Vitòria.....des de	5.250
València.....des de	2.750	Canàries.....anar i tornar	18.900
Alacant.....des de	2.495	Londres.....anar i tornar	13.500
Málaga.....des de	4.900	etc. etc.	

Descomptes per a nins
Pregunti per qualsevol altra destinació; sempre tenim la millor solució per a vos-
té.

Ens trobaran a: Carrer Berlín, 7. S'Arenal.
Telèfon. 267215

PERRUQUERIA D'HOMENES
TRACTAMENT DELS CABELLS
INFORMACIO COMPRA - VENDA
FINQUES I SOLARS

JAUME OLIVER

Carrer Cuartel, 39

EL ARENAL
(Mallorca)

Aquí la U.E. S'Arenal

Després del seu empat enfront de l'Algaida, el primer del grup, va cessar en el seu càrrec com a entrenador de l'Arenal En Jesús García Navarro.

Unió esportiva Arenera preferent, sense poder aixecar en aquesta baixada a la lliga actual. Els resultats obtinguts deixen molt a desear. Això va donar lloc a la Junta Executiva es donàs el càrrec a l'entrenador de l'Arenal En Jesús García Navarro. Comentarem els darrers resultats.

**ARENAL, 0
CAMPOS, 0**

Després dels darrers resultats adversos, s'esperava molt de respecte al lloc que es trobava classificat en quart de la taula amb 10 punts. Aquest partit va acabar amb un empat a 0-0. No va saber En Cano arribar a una falta màxima que havia estat sancionada, fa que l'Arenal havia tret una mica de confiança dins la lliga. El penalti fou donat a En Cano, el xut va ser fora i d'aquesta manera vam perdre els dos punts. Es va jugar amb moltes animes que en altres partits; una vegada més, els intents individuals s'estavellaren en les defenses de l'equip visitant. Amb el resultat inicial de 0-0, va arribar al final del partit, col·locant-se al amb menys tres.

**A VICTORIA, 4
E. ARENAL, 2**

Aquest desplaçament al camp de l'Indioteria, va acabar amb un cert èxit, i es pensava que seguirien dos punts. Però no fou així per diverses raons: 1a, per la manca de físic. 2on, per les lesions fallades i 3er, per la mala actuació de Sr. Jiménez Nava i va enfonsar pràcticament el S'Arenal amb la sensació de n'Onoño i del terreny de joc. En acabar l'Arenal marxa a 17 minuts en un

mal enteniment dels defenses locals amb el seu porter, que En Cerón va aprofitar per enviar el balon al fons de la xarxa. Amb 0-1 es va arribar al descans.

A la continuació va venir el que hauria d'haver estat la victòria arenalera. Als tres minuts d'aquest segon temps, en Cerón va xutar fort davant la sortida del porter local i el balon va pegar al pal. El rebot fou recollit p'En Díaz que va xutar fluix donant ocasió que un defensa arribàs a temps de treure el balon cap al centre del camp. El que hauria hagut d'esser 0-2 va convertir ben prest en 1-1, ja que, a rel d'aquest gol fallat, el Recreatiu va cobrar ànims i va aconseguir l'empat minuts després.

Drets i desguerra a dreta: Villegas, Mir I, Mayero, Ordoñez, Morillas. Acotats: Biel, Cano, Cerón, Díaz, i Martín (massagista)

**U.E. ARENAL, 2
ALGAIDA, 2**

Amb la visita del darrer de la classificació hi hagué poc públic. L'Algaida va dur molt poca gent. Donada la seva classificació, tot feia preveure un final feliç, tant més que als tres primers minuts el S'Arenal ja duia un avantatge de 2 a zero. Els gols, els

feren En Mayero, que xutà fort de lluny, i en Biel Alemany de cap. Tot anava bé en arribar al descans.

En la segona part el joc fou molt pobre. Quan mancaven 20 minuts per acabar, va arribar el gran desastre: el mister tragué del camp En Mayero i hi posà Yerro. A rel d'aquest canvi, les coses anaren malament al S'Arenal. Als 80 minuts En Ramis xutava fort, el baló pegava a la travessera i en Villegas es quedava mirant el baló sense intentar d'agafar-lo. Era el primer gol de l'Algaida. Tres minuts més tard, N'Isen, que estava en situació dubtosa, empatava a dos. Hem de notar que el nostre porter no feu gran cosa per aturar el baló. Aquest fou el resultat final. La reacció del públic va ser de protesta contra l'entrenador pel canvi realitzat.

**CANVI D'ENTRENADOR
I UNA ALTRA
DERROTA**

**ESCOLAR, 3
ARENAL, 0**

L'Equip de S'Arenal es va desplaçar a Capdepera amb molt d'optimisme. El motiu era que hi havia un nou entrenador, En Pep Dolç, ben conegut pels aficionats locals, però es va tornar a perdre per un 3-0.

Varen començar jugant bé, i en Díaz va estar a punt d'inaugurar el marcador, però va ésser subjectat pel seu contrari quan ja jugava en solitari. Així es perdia la gran oportunitat. Llavors, per mor de les fallades de la

defensa de S'Arenal, l'Escolar va aconseguir dos gols, més de regal que per mèrits propis. La primera part s'acabava amb un 2-0.

A la segona part s'esperava la reacció de S'Arenal per aixecar el partit, però va ser tot lo contrari. Ens vàrem trobar amb un equip mancat d'idees, sense fons, esgotat, en una paraula, tot l'equip va fallar llevat d'en Carlos i de n'Evangelista. Als 31 minuts en un penalti l'arbitre va assenyalar erròniament i l'Escolar obtingué el 3-0 definitiu.

Veim molt malament la situació del S'Arenal amb aquest 4 negatius i amb 2 visitants tan importants com el Badia i l'Espanya. En Pep Dolç, haurà de fer molta de feina per aconseguir que l'equip remunti i faci joc si vol vencer el Badia i l'Espanya.

Si no fos així, el panorama és molt negre, perquè tendrem 8 negatius. Veuem lo que serà.

La U.E. Lactancia Aleví, continua imbatuda

Segueix sent notícia destacable la bona marxa que estan duent a terme els alevins de la Lactancia, equip que com tothom sap entrena i dirigeix en Joan Llompart i Llull. Dels 8 partits disputats fins ara no s'ha perdut cap punt i es troba al cap de la classificació amb 15 punts i 7 positius. 29 gols a favor i només 1 en contra. Donarem un repàs als darrers resultats.

i el primer lloc de la classificació.

**LACTANCIA, 6
AT. MANACOR, 0**

Altra volta partit a casa i nou triomf dels nostres. El Manacor venia ben classificat, amb un bon porter que va evitar una goleada més grossa. El prolog del partit, els alevins de la Lactancia feren entrega per mans d'En Serrano i el seu Capità d'una Placa commemorativa al President del Club.

Domini complet del Lactancia, tot i que el Manacor es va defensar bé. S'acabà la primera part amb un 2-0.

A la segona part el Lactancia surt furios i pràcticament tanca l'adversari a la pròpia ària. El partit va acabar amb un 6-0.

**RECUPERACIO DE
L'EQUIP INFANTIL
U.E. LACTANCIA**

Pareix que els infantils s'han recuperat força. La prova, la tenim en el fet que varen guanyar al Sant Bernat, equip en segona posició, per 3-1.

Quan sortiren a jugar amb el Torre d'En Pau es va aconseguir un punt valuós però, haurien pogut ser dos. Si no va ser així, en tingué la culpa l'arbitre que va perjudicar el Lactancia. Se va acabar amb un empat a u. En propi camp va jugar amb el Santa Eulalia. Anaven perdren d'1 a 3, però al final empataren a tres.

**LACTANCIA 7
PORRERES 0**

Va arribar el Porreres cercant alguna cosa positiva al Camp A. Roses, i com els altres, va sortir amplemment golegat per un rotund 7-0. Bona entrada per veure als xavals que són el deliri de la afició arenalera. Domini complet dels locals que estaborniren al Porreres fins el final del partit.

**FELANITX, 1
LACTANCIA, 1**

Partit a la cimera i que va despertar gran interès entre els aficionats donat que ambdós equips es trobaven igualats i a la capçalera, imbatuts tots dos i que en aquest matx es jugaven la capçalera de la classificació. El vent bufava fort i el partit va tenir dues fases, domini del Felanitx a la primera part en la qual aconseguí adelantarse al marcador poc després de començar el partit.

A la segona part és el Lactancia el qui s'adelantà cercant l'empat i dominà completament a l'equip local, aconseguint fins i tot la victòria quan mancaven 5 minuts pel final s'aconsegueix el gol que significaria l'empat final. Conservant-se d'aquesta manera la imbatibilitat

Pajarería ARENAL

**VENDA D'OCELLS EXÒTICS I
MENJAR PER A TOTA CASTA
D'ANIMALS DOMESTICS**

Plaça dels Nins, 26 - Tel. 267664 - S'Arenal de Mallorca
A més disposam de:

**CONSULTORI VETERINARI
ATÈS PELS DOCTORS J. BONET i J. LEOZ
VISITES, VACUNACIONS, CIRURGIA, ETC.
DIMARTS i DIJOUS, DE 7 a 9 DE LA NIT**

**CLINICA VETERINARIA
RUGIA D'ANIMALS DE COMPANYIA)**

**CONSULTES TARDES
ATGE DE S'ARENAL
RTIDA N.º 2
TRE BALNEARIS 3 i 4
23 33 94**

Així nasqué el Club Esportiu La Porciúncula

Durant el curs passat, la Junta Directiva de l'Associació de Pares havia pres acords en el sentit de sol·licitar la inscripció d'un parell d'equips de futbol als diferents torneigs de lliga que organitza la Federació Balear de Futbol.

Dia 4 de febrer del 1981, es va crear a la fi una comissió o junta promotora composta pel president de l'Associació Julià Mojer. En Joan Femenies, En Miquel Llompart i N'Antoni Amengual que, juntament amb el qui subscriu, iniciaren els tràmits oportuns.

Aceptada la inscripció d'un equip d'infantils per aquesta temporada, dia 15 de juliol va tenir lloc una Assemblea Fundacional on quedaren aprovats els estatuts i nomenada una Junta

Gestora presidida per Bartomeu Bestard i Bauçà que degudament reajustada quedà definitivament composta amb data de 13-11-81 per:

President, Bartomeu Bestard i Bauçà.

Vice-president, Antoni Barceló.

Vice-president, Joan Femenies.

Tresorer, Sebastià Ribes.

Contador, Domingo Genovart.

Secretari, Pere Canals.

Vice-secretari, Bernat Comes.

Vocals, Miquel Llompart, Francesc Medina, Andreu Gelabert, Antoni Martí, Francesc Vic, Julià Mojer.

Per a mantenir econòmicament l'equip d'infantils s'ha sol·licitat la col·la-

boració de tots els pares dels jugadors. La resposta ha estat molt favorable, tant en la part econòmica com en els altres aspectes.

Hem fet participacions a la Loteria de Nadal i pensam que el pressupost que és d'unes 100.000 pessetes quedarà totalment cobert. Esportivament comptam amb un bon planter de jugadors, alumnes del col·legi, que a la vista dels darrers resultats donaran molta de guerra.

Per a la preparació física de la plantilla tenim la inestimable col·laboració de N'Andreu Gelabert, que destina moltes d'hores i molta de paciència als al·lots.

La plantilla està composta pels següents jugadors:

Gabriel Sorell, Antoni Mira, Francesc Vic, Josep Moles, Benet Cantallops, Angel Lluís Arosa, Joan Reus, Joan Mascaró, Martí Macies, Francisco J. Palacios, Gary S. Trebbut, Vicente Bustamante, Antoni Canals, Domingo Remolà, Mateu Capellà, Jaume Alemany, Miquel Sagrera, Mariano Loro i Antoni Coll.

Tots els components del C.E. La Porciúncula, estan amb deute amb la Comunitat Franciscana per les facilitats rebudes en tots els aspectes.

PERE CANALS I MORRO

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MUSICA DE PIANO

El Juvenils de P. Arenal

D'esquerra a dreta: Ballester, Domínguez, Escandell, Navarro, Fernandez, Gil, Zamora. Acotats: Ortega, Ruiz, Capó, Roman, Reyes, Quevedo.

Ens agradaria dir qualque cosa sobre els juvenils del P. Arenal, que fins ara no han estat presentats en la nostra revista. Seria molt difícil, i certament massa llarg, fer una crònica dels partits jugats.

Ens limitarem a fer-ne un comentari general.

Començarem per dir que l'equip de juvenils és un bon equip. Són al·lots que, quan volen, saben jugar a futbol. Ara bé, hem de remarcar aquestes paraules QUAN VOLEN, perquè en general s'ha de dir que no fan el futbol que podrien fer. És cert que per una banda han guanyat tots els partits de casa, si exceptuam el 2 a 2 amb el Mallorca, però també és cert que han per-

dut els partits fora de casa. També ara hem de fer una excepció: guanyaren de tres a zero dins de l'Andratx i empataren a u dins el camp del líder de la classificació, el CIDE B. Entre els partits perduts, destaquem com a incomprensibles el 3 a 1 amb el Sta. Eulàlia i el 2 a 1 amb el Recreatiu Victòria. Dic incomprensible, perquè es tracta de dos equips inferiors als nostres juvenils. La conclusió és clara: el P. Arenal no va jugar bé, o va jugar amb desgana, sense el mínim d'ambició ni esperit de lluita. Però dins el camp del CIDE demostraren que saben fer bon futbol, tant que arribaren a desbaratar el joc dels contraris. En conclusió, no podem

dir que juguin malament, com ho demostra el fet que ja abans d'acabar la primera volta tinguin més bona puntuació que l'any passat al final de la primera volta. Lo que si hem de dir és que fins ara, fora de dos casos, no han donat ni el cinquanta per-cent del que poden donar. Els desitjam, doncs, que ara que comença la segona volta posin més ambició, més ganes de joc i més esperit de lluita. Si ho fan així, podrien quedar encara entre els tres primers a finals de temporada. Si no, s'hauran de conformar en ocupar un lloc sisè o setè, i això seria ben trist, perquè poden rendir i aspirar a més.

LA REDACCIÓ

GUARDERIA
PETITÓ
PLAÇA REINA MARIA CRISTINA
266815 S'ARENAL

CONFECCIONS I
ARTICLES DE PUNT
Merceria i perfumeria
AMADA

Carrer Berga, 26
Telefons 263374 - 267947

Bodes, comunions
Batetjos i Festes
TEBAR
FOTOGRAF

Carrer Berga, 26
Telefs. 263374 - 267947
ARENAL - MALLORCA

Nadal apropament de tots a tots

Nadal és un temps en que les diferències se senten més, ens dolen i ens acusen. Perquè Nadal duu un acortar-se, un apropament de la humanitat, de les famílies i dels grups.

Aquestes diferències se fan més paleses perquè cada grup humà, durant aquestes festes se concentra més en ell mateix segons la dinàmica que li és pròpia.

Els comerciants volen vendre. Altres se volen divertir. Creix el consum de tot, de menjar i beure, de joguets, d'obsequis, d'evasió, etc. Creix també la necessitat de sentir-se aprop

de les famílies, els parents i els amics.

Per això mateix perdem la visió general i ens concentram cada ú, cada família, cada grup en el seu redol.

Durant l'any, i sense sortir de Ciutat, tenim una separació total, per exemple, els qui tenen el comerç en un barri i els qui hi tenen allà mateix la vivenda; entre els habitants d'un mateix suburbi i els gitanos; entre el poble, que no té consciència de si mateix, i els qui governen o l'administren perquè unes eleccions les ho encomenaren.

Comerciants o veïnats;

gitanos o mallorquines; immigrants o nadius; governants o poble... Son sectors o grups distanciats que, per anar bé, haurien de parlar, conviure, estar d'acord i conèixer-se més.

Estam enfora els homes; estam dividits. Nadal ens acosta, ens apropa pel bé de tots.

Naturalment la meitat de cada binomi dels enumerats anteriorment, no tindrà problemes aquest Nadal. Però ¿serà gràcies a que l'altra meitat queda davall?

NADAL vol dir més igualtat i més germanor.

EQUIP DE REDACCIO

Cancó popular eivisenca

En aquesta illa tan pobra
Es qui la van governant
Tallen per allí on volen
i es queden la millor part,
tallen per allí on volen
i es queden la millor part.

I a Madrid fan festes grosses
Amb ló que es va recaudant,
i a Madrid fan festes grosses,

amb lo que es va recaudant.

Tot són cotxes i carroçes
diputats i generals,
Tot són festes i carroces
diputats i generals.

I el qui neix pobre que es mori
Sense un dia de descans

FLORS DE BALADRE
EN UN TORRENT

Lletra i música del canta-autor eivissenc
Isidor Marí

Flors de baladre en un torrent
on no passa mai sa gent,
amb poca cosa tenen prou
per treure un altre color nou.
Flors de baladre en un torrent,
tenen el cor de sol i vent
viuen només d'alló que cau,
aigua de núvol i cel blau.
Flors de Baladre en un torrent

no es venen per deu ni per cent,
creuen que tenen un gran riu
quan fa un ruixim de mig estiu.
I es deixen dur torrent avall,
com ses al·lotes cap a un ball,
i ses que queden quan no plou,
obrin es ulls per veure el sol.
I dos teulats que tenen set
a n'es cocons fan un glopet.
Flors de baladre en un torrent
no es venen per deu ni per cent.

què, qui, com, quan, on...?

SOU CAPAÇOS DE CONTESTAR CORRECTAMENT AQUESTES 24 PREGUNTES
SOBRE LES COMARQUES DELS PAÏSOS CATALANS?

DEFICIENT: FINS A 7 ENCERTS
BÉ: DE 15 A 20

REGULAR: DE 8 A 14
MOLT BÉ: DE 21 A 24

1. Qui és el primer escriptor i filòsof medieval que utilitza la llengua vernacle en els seus escrits filosòfics, científics i religiosos?
2. Quina és la muntanya més elevada de l'illa de Menorca?
3. Quina població és el cap de comarca del Matarranya?
4. De quins coprínceps depèn el Principat d'Andorra?
5. Quina població és el cap de comarca de l'Alta Ribagorça?
6. Citeu el nom d'un historiador del segle XVIII.
7. Digueu-nos el nom d'un cèlebre cantant de la cançó catalana nascut a Xàtiva.
8. De tots els Països Catalans, quin és el més petit de superfície?
9. Al País Valencià hi ha un estany prop del mar, on nien els ocells silvestres. Com es diu?
10. En quina comarca es troba Puigcerdà?
11. L'edifici de la Fundació Miró de Barcelona és obra d'un arquitecte català. Com es diu?
12. Nom d'un castell de Perpinyà on hi ha un museu etnològic.
13. Quina població és el cap de comarca del Priorat?
14. Com es diu la comarca principal de la Catalunya Nord?
15. En quina comarca es troba Vilanova i la Geltrú?
16. Després de quin tractat els anglesos ocuparen l'illa de Menorca?
17. Un carrer de Barcelona on hi ha l'estàtua de Colom?
18. De quina comarca és capital el Vendrell?
19. Un licor molt típic de Menorca.
20. Com es diu el continuador del Diccionari Català-Valencià-Balear, iniciat per Joan Alcover?
21. Qui fou l'autor del famós *Atlas català* de l'Edat mitjana?
22. Fra Anselm Turmeda va escriure la seva obra en llengua catalana i en un altre idioma. Quin?
23. Com es diu una salsa típica de les illes, que s'acostuma a servir amb el peix?
24. Quin rei va dir que s'estimava més ser el comte de Barcelona que l'emperador de Roma?

DEL JDC "RALLY" EDITAT PER:
ACCIÓ ESCOLAR DEL CONGRÉS DE CULTURA CATALANA.

Ses beneides

Feste de "Ses Beneides"
que elegren tot S'Arenal,
caravana que trionfal
de termes no coneix mides.

Veuen cavalls abrinats,
molta perícia i destresa;
s'escampa un mon de bellesa
lluient el pèl i enjoiats.

Carroses enramellades
que vénen a concursar;
"Beneides" desitjades
que tothom pot admirar.

Es un día que se presta

a oblidar-nos de la mar,
perquè els carrers són la festa,
plens de sabor popular.

Són hores que S'Arenal
no sap de mames a lloure;
és un día que ve a ploure
unió internacional.

Perquè gents de tot el món,
podem veure amb bona gana
aplaudint sa caravana,
tant guapes ses coses son.

TOMEU SBERT

TRABAJOS DE COMPRESOR

HNOS. LLANERAS

Carretera Militar, 116 - Teléfono 26 78 96 - LAS CADENAS (El Arenal - Mallorca)

BAR DON BENITO

us trobareu be amb Na Vicky i en Miquel

Edifici Don Benito

Carrer de Sant Bartomeu, 63

Aprop del Camp de Fútbol

Soluciones: 1. Ramon Llull; 2. El mont Toró; 3. Vall-de-roures; 4. Del president de la República Francesa i del digne de la Seu d'Urgell; 5. Pont de Suert; 6. Jaume Carlesmar; 7. Raimon; 8. Andorra; 9. La Ribera; 10. La Baixa Cerdanya; 11. Josep Lluís Sbert; 12. El Castell; 13. Falset; 14. El Roselló; 15. El Garraf; 16. Traciat d'Utrecht (1773); 17. La Rambla; 18. Balix Penades; 19. El

El Club de Petanca Son Verí

Aquest club de petanca, fou fundat el dia tres de març de l'any 1972 per l'actual president Josep Coll i Castell i el Vice-president Jaume Borràs i Guardiola.

Durant aquests quasi deu anys, la junta directiva no ha canviat quasi gens. Fa dos mesos es van celebrar eleccions i la directiva va quedar d'aquesta manera:

President, Josep Coll, Vice-president primer, Jaume Borràs, Vice-president segon, Pere Canals, Secretari, Francesc Vera, Vice-secretari, Josep Oliver, Tresorer, Rafel Crespi, Vocals, Josep Quintana, José Barbero, Antoni Crespi, Pere Quintana, Antolin Alvarado i Bartomeu Sbert.

Aquesta temporada formen la plantilla de jugadors, En Josep Coll, J. Borràs, Paco Vera, Josep Oliver, Pep Quintana, Antolin Alvarado, Rafel Crespi (1), Rafel Crespi (2), Antoni Crespi, Miquel Nadal, Pere Quintana, Bartomeu Bover, Miquel Bergues, M. Arredondo, Antoni Colom, Luis Caballero, Josep Mira, Francesc Colom, José Barbero, Carlos Olives, Antonio Terrones, Juan López, M. Hurtado i A. Ruiz.

Enguany, el Club de Petanca Son Verí té dos equips. Un juga a primera i l'altre a tercera. El que juga a primera esta classificat a una zona intermèdia. L'altre, va classificat en segona posició i té moltes probabilitats de pujar de categoria.

L'historial d'aquest Club és llarg i variat: és un club que tothom respecta. És l'únic Club Mallorquí que ha organitzat

Primera filera: Mitchel, Carlos i Goyo. Segona filera: Josep Barbero, Josep Crespi, Antonio Crespi, i Rafael Crespi Jr. Tercera filera: Pere Quintana, Antoni Terrones, Josep Coll, Jaume Borràs, Josep Quintana i Francesc Vera.

Campionats a nivell estatal. Es van fer a S'Arenal el mes de juny de l'any 1974; fou un gran èxit petanquístic. Va ser organitzat pel Club Petanca Son Verí conjuntament amb la Federació Balear de Petanca. El Magnífic Ajuntament de Llucmajor fou el patrocinador. Un del millors en la organització d'aquests campionats d'Espanya fou la magnífica col·laboració d'En Pere Canals i Morro.

El nostre club, va començar la temporada l'any 1972-73 a tercera divisió, la temporada del 1976-77 va pujar a segona i la temporada 1978-79 va pujar a primera, lloc que conserva avui encara.

Els seus èxits són molts, i seria massa llarg ressenyar-los a tots.

Aquesta temporada

1980-81, la tripleta formada p'En Paco Oliva, Paco Vera i Pepe Quintana, aconseguiren ser campions del Torneig S'Arenal. La mateixa temporada, 80-81 la tripleta formada p'En Rafel Crespi, Paco Vera i Ernesto Alvarado aconseguiren ser campions del torneig de Soller. A la temporada 1979-80, la tripleta formada p'En Jaume Borràs, Paco Vera i Ernesto Alvarado aconseguiren jugar la final a San Francisco, assolint el segon lloc. El darrer gran èxit assolit és a l'actual temporada al gran torneig que organitza el Club Santa Marta, al que participen més de dos centes tripletes. La tripleta del Club Petanca Son Verí formada p'En Pep Quintana, En Rafel Crespi i En Paco Vera aconseguiren situar-se al sisè lloc.

Arts i oficis d'antany

en aquell temps en què hi havia carros de parei o quan lluraven amb dos bous o amb dues bísties, perquè heu de sebre que, fins a primeries d'es nostre sigle, es nostros antics CONRADORS llauraven amb bous. I a Menorca fa més poc temps encara. Ja mos ho diu sa cançó:

Es dissabte i es dijous
són dies de festetjar,
i jo m'he d'aconhortar
amb s'arada i es dos bous.

Un aixanguer era, idò, una trinxa ben reforçada de cuiro, que treien de damunt s'esquena d'es bou, i que tenia quatre dits d'amplària. Servia per subjectar s'espiç de s'arada —o d'es carro de parei— an es jou. Sentia dir an es veis d'antany que a Sant Juan també li deien es dogalet.

S'aixanguer tenia diferents formes, segons es pobles o regions, on s'empraven.

—Mestre Antoni, mos heu parlat com un llibre. Ara, si mos ho permeteu, una altra pregunta: quin temps vos du es fer una peça nova?

—Fosca d'auba! No diven "segons s'allota sa jugueta"? Idò cada peça du un temps diferent. Un tirany de llaurar o una correja no mos du sa mateixa feina que un selletó. Es bo de comprendre. Per regla general porem calcular que una collera mos du tres dies de feina. Un selletó un dia i mig. Per fer uns cabeçades, mos hi posam a trenc d'auba i quan mos compareix la fosca ja les tenim llestes. Ses riendes són molt bones de fer. Se tracta de tair unes trinxes llargues d'es cuiro, les hi cosim una anella a un cap, i ja les tenim llestes. Vos hi he d'afegir que noltros sempre feim sa feina a mà. En canvi ses cases, que avui fan feina de cara an es turisme, han muntat unes grans maquinàries, que les fan retre molt es jornal.

—Soleu adornar ses guarnicions?

—Si i no. Ses que s'han d'emprar a fora vila, no. No hi porem perdre es corbam, perquè pujarien més es flocs que ses castanyetes. L'amo, qui les mos comana, és es primer que no hi té cap pretensió. Una altra cosa són es guarniments per ses bísties, que han d'estirar a un carruatge, com és una galera, un cabriol, etc. Llavors és s'hora de treure tot s'estam. Voltros sabreu que, antany, els nobles i senyors vollien lluir molt es betum. Per això venien i mos co-

manaven sa feina, així com ells la volien. Llavors noltros havíem de treure tot es suc d'es cervell, perquè mos sortís una cosa curra i ben feta. Hi jugàvem molt, posant-hi adornos, figures i dibuixos en relleu, i tires i més tires de claus de llautó —noltros les deim Claus de collera— que una vegada ben nets, lluen com si fossin d'or. Fins i tot en sos mateixos carruatges hi jugàvem tot quan volíem, posant-hi tota sa nostra fantasia, en adornar es cuiro que hi posàvem. Ja vos fixareu en ses galeres modernes, en què es turistes s'hi passetgen, per Ciutat i per ses platges, com si fossin es reis de sa pampa o de ses batueques. Ses antigues eren millors i més ben adornades...

—Quines eines soleu emprar es Salleters?

—Repunyalero...! Mirau per damunt aquest banc i dins aquell armari i treis comptes! Tenim mitges llunes per tair es cuiro, temin alenes senzilles i cordades, grifes i cornetes, agüies i compàs per prendre mides, tenim es traucador per fer traus, es retxador per fer es dibuixos, s'emborrador per omplir ses colleres i es selletons, claus de collera de llautó, de moltes castes i mides, s'anyita també per tair es cuiro, es taiador de corretges es taiavores, s'estirador de pèl i de gragons, es filaberquí —és es "berbiquí" d'es castellans— es gatzoll... Així mateix ja veis que amb tantes d'eines mos porem arreglar de lo millor!

—I de preus, com anàveu antany i com anau ara?

—Bon punt me tocau...!

Deixau-m'hi pensar un poc, perquè de llavors ençà ja ha plogut més de dos pics! Quan jo era un pollastrell, una collera valia 10 duros. Es clar que n'hi havia de més barates, perquè en tot es material fa es preu, ja que no és lo mateix emprar cuiros de pell, badana o lona. Antany una pell de badana mos venia a costar dues o tres pesetes. Un rodet de fill, de vint quilos, mos ne costava dues. Avui, sense anar més lluny, un cuiro pot valer cin-cents ptes. o més. I una pell de badana no baixa de ses nou-cents ptes. Ara es preus socorren...!

—Amb tot aquest carroportal, que mos heu explicat, vos haureu fet ric?

—Ric, me deis? Sa nostra feina no dona per fer-se rics. Justet, justet mos dona per fer quatre sopes i així anar a dormir amb sa panxa plena. M'explica-

ré: si hi ha feina, i un no perd ses manades p'es rostoi, si un fa es cap viu, hi pot viure, engreixar no! Jo no sé com serà es dia de demà, perquè no som endevinador, però m'ensum mals avaransys. Ja vos he dit abans que antany fèiem vertaderes obres d'art i teníem més feina que sa que volíem. Ara just mos dedicam a fer quatre adobs. Veis aquestes estaques? Un altre temps sempre estaven plenes de colleres i d'altres peces, que esperaven que l'amo vengués a cercar-les. Avui s'han quedat viudes i ben totes soles...

—I a més de ses guarnicions i de forrar es cuiro qualque carretonet o cabriol de fantasia o qualque galera, també feieu altres feines?

—I què vos he de dir? Feiem totes ses feines que mos comanaven. Així a vegades mos entreteníem en fer qualque coller de ca de pastor, reblit de claus de llautó. I quatre coses més...

—Com veis es futur d'es vostre ofici?

—Es SELLETTERS, com sa majoria d'ets altres Menestrals, mos n'hem duit s'aumud p'es cap. Creis-me. S'esclat ja l'hem pegat. Això ja està llest! Moltes botigues ja tancaren fa molta d'estona. I ses poques que quedam anam panxa prima. Basta dir-vos que, antany, a cada poble grandet hi havia aquella mitja dotzena de Salleters. I no en parlem de Ciutat, que forçat n'hi havia d'haver un bon munt...

—Teniu qualque cosa que afegir p'es nostros lectors?

—Després que m'heu espulgat de dalt a baix, queden poques coses que dir. Així mateix, des d'aquesta senzilla botiga, demanaria an es qui duen ses riendes d'es comandar, que mirin un poc més per protegir s'Artesania popular, que, si no és morta, està fent es bategot. Que no mos posin tantes traves...! Noltros rebérem aquest ofici d'es nostros majors, l'hem aguantat i el volem passar an es nostros fills. Volem que no se perdin ses nostres eines, ni molt manco es tresor immens de sa nostra cultura popular...! Es una petició que faig an es qui pertoca, maldament que no el conegui.

continuarà

JOAN LLABRES I
JORDI VALLESPÍ
DE LA PORCIUNCULA

El Club Petanca S'Arenal

Aquest club fou fundat l'any 1976. A partir de la seva fundació va començar a jugar a tercera categoria i paulatinament va anar pujant fins aconseguir un lloc a primera categoria, lloc que manté en la actualitat amb pretensions de pujar a Preferent.

Actualment tenim, a més de l'equip de primera, un d'infantils i dos de tercera categoria.

A la lliga, els equips es mantenen dins els cinc primers llocs. El Club Petanca Arenal compta amb una harmonia total de directius, socis i jugadors. A les juntes directives que es fan al local social, BAR CARAMBA del ca-

rrer Salut, 41, telèfon 263026, hi prenen part tots els jugadors conjuntament amb la directiva. La directiva amb veu i vot; els jugadors només amb veu.

La Junta Directiva està formada d'aquesta manera:

President: Joan Bennassar i Rosselló.

Vice-president: José Sanchez Cebrian.

Vice-president 2on.: Enrique Iglesias Gonzalez.

Tresorer: Antonio Titos Romero.

Secretari: Rafael Titos Valverde.

Vice-secretari: Juan Antonio Valle.

Vocals: Antonio Oliva

Una de les millors tripletes

Sanchez, Mateu Arbona i Bennassar, Sebastià Oliver i Ferrer, Tomás Hurtado Sanchez, Rafael Cava Jimenez, Vicente Garcia Ortuño, Andrés Jimenez Rodríguez.